

رفاعة الحفابة
بكر بن محمد باقر
بشیر

دقایق الخلق
۱۴۰

صاحب
مرویش غرض
المولود

رفاعة الحفابة

۱۳۵۲

٢٥٠

7024

٧٩٢

792/1-2

بوجایز بولایک تنوید نه وای و باعث و مضروف مکنونک مندرج
 و مندرج اولاد عوارف سارفت تمید نه سب حادث اولاد
 که او باب فضل و احباب معرفت بوجایز ای که میداد فرست فارسی
 ایدک اولاد فارسیه الخریکه به لاحق اولاد حرف یانک خصوصیت
 اولاد اشیای محاوره ده حاضره در حرفت مقامات فرصت کلامه ناظر بود
 بر بی یانک معنی و بشی نموده دو که و حد و و نسب و خطاب و تکرار
 و مقصد به برین نوزده بخش و در اینجا دید که بقول ایتیم او نده زیاده و
 بلکه او نده زیاده در سکر مقصد به مذکور حرفت معانی نه و کلامه در
 و در اینجا به معنی طلب ایدک بگویم که مذکور نام عهد سده خلاصی و اینجا
 جامع مذکور نه ایچنه برین معنی که کلامه انصافه منصف ایدک ایتدی
 سکر بزم شکر علامه و زخشر نه اهل که اید شرفها اید اولاد
 فقه سید که اولاد فقه مذکور که شکر و فقه که مذکور یکانه زمان
 فایده نام کتابی که فیما غریبه عربیه جامع در انعام ایتدی مذکور که
 مستطای الله الوبحریم محرم جنوب ایتدی یا معشر الامم خذوا حکم من الله
 محی پس اولاد جامع که خلاصه ناسی اید بوا خلاص او ذره القاسم
 باعث اولاد تقریر و ثانیه مقاله ترتیب و تهذیب اولاد بر اسلوب محله

او ذره

او ذره مقصود بر او ثانی صورت و سالیه تنوید و محرم بولایک **مقدمه**
 بومقدمه مفهوم و معلوم اولاد که ثانی فارسیه الخریکه لاحق اولاد
 حرف یا اوج جنس و در بر جنس حرف میان دند و جنس حرف و فسا
 نیدند و جنس حرفی حرف نرواید و در حرف میان شول حرف و در
 بسایط کلامه که و بسایط بیان معانی اندودن موکب اولاد بناه سر
 و یکی اولاد او ذره اید صورت ترتیب بولاد اول حرف لود مستقل وضع
 و باشقه دلائل اولاد بلکه موضع اولاد لفظه الخریکه واقع اولاد
 یانک که فستک اسید حرف معانی شول حرف و در که بسایط کلامه
 و کیستند داخل و کلامه در وضع و دلائل غیبه تنوید و قدر بلکه انون
 در مستقل وضع و و باشقه دلائل شول و در در یانک که حرف تنوید
 حرف و زواید شول حرف و در که حرف انون ایواند معانی و دلائل
 و کلامه بلکه فایده او ذره تحسین لفظ و سهولت تلفظ در مثلاً ابا ای
 ابرو و اول اصلی یانک بود و **مثنوی** شنیدم که روزی ابا انا جلی
 بیاید بحسن در بیخ و دلائل که از اسباب آفا ای مفرقه فرکیس فاکره
 بر که که اسباب او خایند و خجل ابرو افتابند اند و ده کلامه اولاد
 کلامه مقاصد اشباع کلامه زیاده ایدر لایسته که شاعر بویستند
 ظاهر و **دین** باشی در و در و مثلاً سهند **م** حیدر یاب اندرون
 نه که کلامه زیاده اند کلامه یابی با دنی زیاده ایدر لایسته و یولی
 یوزد و **دین** باشی در و در و مثلاً سهند **م** حیدر و بدو کلامه ای

حرف دال که علامت فعل مضارع و داستان اول شود اول سیدة لغت
فارسینا و سوزی اولیا فاکسند لومین بود حرف صیغه امر المذکر اولی
صانوه ابو **قاعده اخری** لغت فارسینا حرفی نیک زیاده سی صیغه
فعل مضارع که حال ایله استقبال بینک مشترک کس حرف مذکور صیغه
حاله تخصیصی ایچو لک کتب قتلوی ده بر مسئله واد د که اول قاعده نیک
فروغند د اول مسئله بود که شاهد کواچی ده هم دیوسد شهادتی
مقبوله اولو کواچی ده هم دیوسد مقبوله اولو ذیرا وعده ایقش اولود
شهادت انکه شهادت ایقش اولو **قاعده اخری** مذکور حرف خطاب
کله بطریق کاه اولود رابطه واسطه سینه اولود مثلاً کورسوق واد
دیور کور پی واد پی نیک معنای اولو اندک و بودک در کرد مسوق واد
معنای اولو ایقش سن و یوشی سن در است که رابطه د کله مذکور ای
ملکی اولو لغت معنای تغییر یافته **قاعده اخری** مذکور حرف لغت
عربی ده کی غیبی مرفوع متصل معنای ده و مثلاً عرب لور د و او
و بجل بوده لغت و ضربت دیو بجم و دی ایستاد پی تو یا ای علی اولو نادره
نیک قایده سن افاده ایدر منته که عرب تا کید ایچو ضعیف متصل اید غیر
تصلیح ایدر سن اور د و بجل بوده انت ضربت دیو بجم و فی اول لغت
سلوک ایدر نوز د و **دیو بیت** فکر ده و در استم و استاف و کر پی خبری
در سینه **لغت** فارسینا کی فی لغت عربی ده که انت معنای ده
قاعده اولی استنهام عرب دنده و لره و وک و لغت و لره و آخر

تاریخ
جولائی و اگست ۱۸۵۷ء
اساتذہ اولیاء

وینجھو مینا

و سپاهی دیویشک و سپاه جمع و کله را سم جمع و در سلسله عربیه قلم کرد
 و ده کی **فایده** کیا نیلکا و خسر و اینلکا یا دخی یا شید را اما الف
 ایند نه جمع اینجور و کله و بکه اوله حرف اول زیاد و سی قاعده السان عرب
 او ذرینه تنبیوات شیدند و قاله الامام المظفر فی المغرب اسکندریه
 حصین علی ساحل بحر الروم و نوی اسکندریه منسوب الیه و الف و الف و الف
 من تنبیوات النب و قال فی موضع آخر منه و من التنبی و الشاء یعنی فی الی
 بیخ و اسکندریه الی اسکندریه **فایده** سلسله فارسیده و الف و الف
 علامه جمعی اما مخصوص در جسم ثانی به انسانند حیوانند نباتند
 اوله ادا اند جمیع تنبیوات در مثل مرع ماهک و اده درختان دیویشک و ادا
 مذکور ایوان او لغز سکنه و خاکان و دیویشک سکنه و خاکها دیویشک
 ایند الف دخی سلسله فارسیده ادا جمیع و عموم و ادا در جاده استعمال
 اولند کی نبات و حیوان و انسانند دخی استوائ اولند مثل کله
 سببها لشکر و دیویشک **فایده** تورا و ایراد دیویشک تورا اصله جمع تورا
 شلنده اوله طایفه نک علی اولشدر اوله طایفه نک او یسته تورا
 دیویشک ایراد دخی اصله ایراد که ایراد ده توخیم اولشدر و ایراد خردشک
 او غلظت در ایراد ایراد شلنده اوله طایفه نک علی اولشدر اول
 طایفه نک او یسته ایراد شاه دیویشک سلسله فارسیده او یسته
 در سبب دانه به شاه دانه در او تو گو گنده شاه و دیویشک سر و گو گنده
فایده تورا شلند و ایراد شاه اصله شاه و شاه و شاه ایراد
 اضافت علیست نقلی و لیسوا متضاف الیه تقدیم اولند مثل حیوان

آداب

ادایچهون ایکی ادایچه بولکده جمع اقولو **فایده آخری** نسته که گفت عربیه ده
صیفه استعمال اولنان بولوده حقیقتاً صغیر بولون لازم و کلامه
اولود کبر ایکن تخفیراً صیفه صغیر اید تغییر اید و کلام اولود
احد صیفی آخری چون استعاره طریق اید تنظیم یونده صیفه مذکور
بی استعمال اید و کلام اولود اوله صیفه اید تکلیف تصدیق و
فارسیده کاف تصغیر استعمال اوله متواله اوله در اید **فایده آخری**
ادایچه تصغیر اید صغیر مندار ده تغییر اند کلام بکوی مقصود شانده دخی
انکله تغییر اید و مثله کوز کوزه کورمک المرنه نفع عانی و دخل نای وادکن
اوله خصوصاً کوزه و مقصود اولود و غند فایده **بر لوب** بودیا
عیله ای نم چون موسم دیدار شنده در آرد و روچ نوچ بگو که چشم چار
قاعده آخری نصیب فارسیده لایق و ضعیفه عیبی اید قطعاً معنای صغیر
افاده اید و کلامه سید را آخر کلامه به لاحق اولود اوله کلید مذکور شنده
صغیر معنای افاده اید و مثله کوچک باغ کوچک بوغ و بچک برده باغ
بوغ دیو باغک الماقتند فایده ایسه اوله تصغیر کتور و
باغک دیو صغیردن خبر و رسته لایق مذکور عبادی الماقتند اید و
باغچه دیو **قاعده آخری** مذکور حرف یا مفروه لاحق اولود جمعه لایق
اوله مثله توک دیو و کلامه دیو لایق که جمعیتده علیه نقل اولوش
اوله اوله وقت یا نسبت نحو فی جائز اولور نسته که لایق عربیه اولود
لایق جمع من بود یا لاحق اولود مثله لشکری دیو و سپاهی دیو و لشکری

4

وخته و در برست فعل ماضی در برستاده شکست فعل ماضی در شکستن و
 خست فعل ماضی در خستن و **قاعده آخره** آخر کلام ده هاء ساکن کاه
 اولود خلاصه صیغه فاعل اولود اما اول وقت فعل ماضی به داخل اولوز
 بکه فعل مضارع جمع لاجون اولود مثلا بچم بوز بچی به برونه در
 روزه مضارع در رفتا و آخره نونه ساکن خلاصه جمع در دانستگیا
 خواننده کاه دخی بونهاره اند و خوانند جمع مضارع دره انسان
 و خواننده و **قاعده آخره** نقل فارسیده آخر کلام به لاجون اولون
 هاء ساکنه کاه اولود و صیغه عامه و استیخ خاصیه نقل ایچو
 اولود سبزه و بنفشه دکی و پیروزه و روزه و ده کی و سپیده ده کی
 کیم پیروزه و صغ عام در هر باشد الملاق اولوز سبزه نباته نوع
 مخصوص اسم خاص در **ریت** پیروزه سبزه چون بی چهاره بزیوالم
 تند چون و و کار سبزه توصیف اولوز سبزه اید اولوز مثلا
 بول سبزه پیروزه بول سبزه و پیروزه بکه سبزه و قد نود آخره ها
 لاجون اولود قد صکر موصوف اولود صفت اولوز سپیده دخی سبزه
 وصف عام در هر آنکه سپید و پیروزه مخصوص به صبح صادق است
 خاق در صبح وقت سپید دم دیو **ریت** سپید دم که شدم غم
 سره سرور شنیدم آیه نقیبه الی الله از خود **قاعده** کلمه و کت
 در حوز واحد کلام معناس مطلق بکه در خصوص مراد اولیچ اما
 ایله تیسین ایدر لکل بادام و کل ذنب و **ریت** کل ذنب و لکن نامشکسته

این کتاب در بیان معانی و احوال
 و در بیان معانی و احوال
 و در بیان معانی و احوال

میاد نامسمی و لا خفته و آخره کوفه در ترکیه در لود و کلمه معنا
 عبارند در لود و لود بچلی و ده بچم کونا کونا و ابکی در لود بچلی و ده
 و کونه و **ریت** چوشه و یافا و یار مثله است صابر بود و کونه
 رنک است **قاعده** تشبیه ده مبالغه قصد اید بچلی بچم مشهوری مثله
 جسته اذلال اید و ده مشهوری مثله اسم اید کوفه لفظی ترکیب اید
 و جمله اید مشهوری توصیف اید مثلا کله تشبیه ده مبالغه است ککلی
 دیو صوبه تشبیه ده مبالغه است آب کون و **ریت** هر آنکه که تشنه
 شود و بچلی بیالات آن دشته و ابکون ککوه وصف عام و روزه
 مبتنی اوزرا ککوه اسم خاص در شول الت ذینک که غور تلو اموکله
 لوی و دوز **ریت** دج از ککونه چون کشار و ککره بیل خنلا جهرا
 پر شکوه **قاعده** خنلا نکه آخره ده کاه دخی و صیغه عامه ده
 اسمیت خاصه به نقل ایچو اولاد هادر پیچده که کپی خندیده و غنچه
 خنلا بچ اسم صفت در کوبیده و بوبیده و کوفه ایله بوم کپی
 مقام توصیف است اولوز **نقد** بوم لفظ مشق در وضع عام
 مذکور معنا ایچو وضع اولوز دخی کی وضع خاصه برای ایچو وضع او
 معنا ناذر اولوز ایچو مقام موصوفه ایراد اولوز مثلا بوم کپی
 و **قاعده آخره** پیچده ده ک حفته ده ک تنکه ده ک هاده مذکور هاده
 بچ مطلق بشمار هفت اید و پیچده و هفت مخصوص است و در هر
 اولاد سبزه برای پیچده تنک مطلقا بوقته در تنکه مخصوصه بیل بد و راندا

بیان

مخصوص اسمی در شده که بوندی دیگر از انسانی ها تشبیه ایچوندر که سابقا
 بیاه اولوندر اناجله او زده کنه منه کو **بیت** غنشی کیاج ناید
 درخت منه بورد انک کنده ییج **فاعد** مذکور معاد اسم منزه لاحق
 اولدی کی اسم مرکب دق لاحق اولور لوز بند ده کی و **تخا** ده کی و **کوما** به
 ده کی و در زمانه ده کی و چار چوب ده کی و **دست** ده کی و **انکشتو** انده کی ها
 لوز مطلقا با د اسم ایچا بد اولده مننه در لوز که با د اسم در انسانی اولور
 اعتبار دده یاه نسبت انخرنه نونک زیاده سنک وجهی سابقا بیاه اولور
 لوزین خصوصیه شکر بویک اسم خاصی در و **تخا** مطلقا نشانده
 استمه و فو ق کشک بد شده ظاهر اولور ییچا لخصه صیل اوچون
 ده کلوی نشانه که استی طوق کشی لوز لوطا غنله چراسم خاصه
 در و کرماب مطلقا اسی صودر کرماب خصوصیه ایچونک اسم خاصی
 و در و از مطلقا اچون قیودر اصلی در با ذره که در اله بازده مرکب
 و در قیودر با نا اچون در و ازده خصوصیه قناتر سیک قیودر
 اسم خاصی در چار چوب مطلقا درده اناجده چار چوبه خصوصیه
 چوندک اسم خاص درده ستانده نک و انکشتوانده نک اصله ستانده و
 نکشتانده در با واده قلب او مندر خوشا و ده کی اصلی خوشا ب ایدم و
 فارسیه با فاعل مناسبه در قیودر ییچا و شیان و باغ کی سنه با
 و ستانده و انکشتوانه مطلقا ال و برین مقابله در دستوانه و انکشتوانه
 خصوصیه و ستانده نک و یکسک اسم خاصی در و خربله ده که ها

بوماد در خربله مطلقا خربله در خربله خصوصیه او خذ من عاودا ایده
 کنه اسم خاصی در **فاعد** نسب لازمه ایکی قسم در برقی نسب جلییه
 در مذکور ییچا نسب لازمه مطلقه در جلییه اولسون ایده ده
 اولان نسب کی ییچا جلییه اولسون دستده ده کی کی خصوصیه نسب
 لازمه جلییه ییچا نسب فارسیه و اوسا کنده دلالت اید و اخر اسی لایحه
 اولدی و فی حالده هند و نکا و نیکونک انخرنه و و ایکی معندی مطلقا
 دیار هند منسوب اولده هند و شول جیل مخصوص در که مذکور
 دیار اختصاص جیلی سی واد در عرب و ییچا و نول و نولم کی هر با
 بوجیل خاصه مخصوص اسم در اول سید ده که ییچا هند ده کی
 ییچا هند و دیو لور بهستانه و کستانه و دیستانه دند و کی کی
 معند و ستانده نور معند به ستانده دیو زردی ستانده و کی کی
 معند و نک نشانه سید مذکورده بارده و هند نک او بید کلد
 ییچا ییچا و لور اولورده قیودر ایده ده هند ییچا و لور زردی ده
 حاله اولور در **فاعد** ستانده فارسیه مطلق ییچا ییچا
 ییچا و نول که نشانه اول کستانه کل ییچا ییچا و نول نخلستان خربانه
 ییچا و نول درختستان انج ییچا ییچا و نول و نول و نول و نول و نول
 دیو لور و نشانه اولدی و فی اعتبار ییچا در دستون معنی ده ییچا
 در کلوی ییچا ییچا ییچا ییچا ییچا ییچا ییچا ییچا ییچا ییچا ییچا
 نشوناسی انده اولور و غنله او نوبدر کما ییچا و زانستان

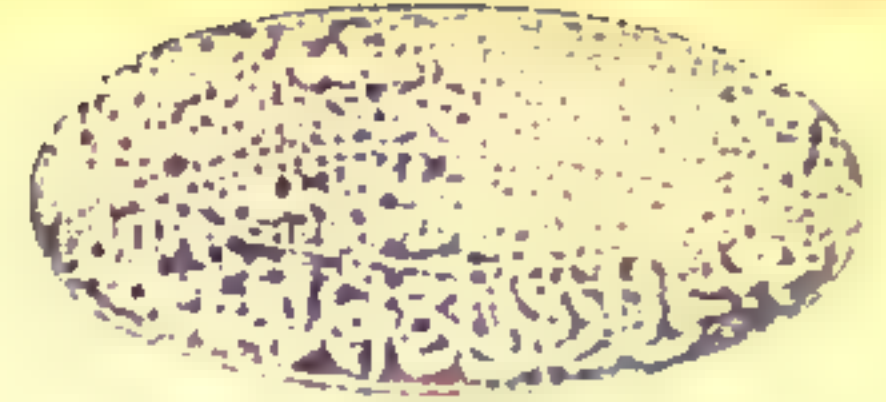
می کنند و سنان یکی را اصل کابلستان و نا بخت سنان و در اول
 اظهار ایند نقیسه اولد غنند او تو خذف او لغت شد و الله اعلم
 نیکونیک اصل نیک و مقابله در بیت
 هر که او نیک می کند یا بد نیک و بد هر چه می کند یا بد نیک این است
 و در آخر ده یا یازده نسبت در نیکو مقابله است در کتب کجاست که ده کی
 معنا نیکو ده و از هر چه نیک است ده کی معنی داشته ده و امر و جیبی ها
 نشود که اول ساکنات مدلول او نشود و نیک این نیکونیک فرق کنند
 ایند غنند و نیک فرق کوی در لغت نیکو ده گاه اول و حرف یا خذف
 ایند هر کوی در بیت هر که شاه آن کند که او کوی بد خیف باشد
 چون کوی کوی بد مذکور معنای بد و لغت فی الحقیقه یا کوی و او ساکن
 نیک و کلام بلکه اول یا نیک محو نیک و اول و او مدح و کوی بر باد
 و امر و خذف و لغت نیکونیک و معنی نیک اصل نیکو و معنی
 بر شیه اضافه مقامند اول یا نیک اظهار ایدر و مثلاً و نیکو
 می کنند و پیش و در بیت اگر آن نیک شیرازی بدست آورد دل کشا
 بخانه غنند و پیش پنجم سمرقند و بخانه و امیاد و صفیه اواده
 حاجت او این معنی کوی حرف یا نیک اظهار اول و او مدح
 نیکو و در بیت نیکو که کرد ایند حرف کوی که بد یا بدست جوی کوی
 معنی مقام نیک که در اید و ضرورت شرافت نیک نیکونیک معنا
 است و اول و لغت نیک و لغت فارسی هر که غنند نیکو

یا او ده مکر واقع اوله خذف او نشود یا بدست او ده ها و نیکو اصل
 جاک و یا بدست او ده ها اید و جوی و مو و در و اصل جوی
 و مو و در و در اضافه مقامند نیکو یا نیک اظهار ایدر و مثلاً و نیکو
 و مو و نیکو و نیکو و جوی و مو و در و اصل جوی
 از ده ها خفته کشته خفته زیاده امم از ده پنجم تو سم که کرده اند
 در ده ها من از ده ها که یا نیک اظهار نیک سبب یا و حد نیک محو نیک
 از ده ها که یا نیک اظهار نیک سبب یا اضافه در قاعده سابقا
 بگویند ها و نسبت ایند گاه اول و تشبیه قصد ایدر و مثلاً کوی
 بگوید کوی بیچاره چشمه ویران شده و نیکو ده فزید که تشبیه هر غلته
 نشانده ویران و کاه یا نیک در مقابله یا پیشه و تشبیه کاه ویران
 و خان کار یا نیک در او و خانه و کوی تشبیه در آستانه و آشیانه
 و او ده دو حال بنشیند او را در نیک قاعده مذکور گاه اول و
 الف و نون زیاده ایدر و نیک سبب ده زیاده ایدر کوی که نیک
 بیافا و نیک و سر نیک اید و کوی غیاث او نیک در مثلاً دیو تشبیه
 دیو تشبیه تشبیه ده جانانه ویران نیک کوی هانک مدلولند
 نیک اول و غنند او تو نیک که مقدمه آخری و تقدیر و لغت شد
 تمام تشبیه ده این ابراد ایدر بر یا و نسبت ابراد یا نیک قاعده آخری
 معنی تشبیه مبالغه قصد ایدر بیک مذکور یا تشبیه آخری و نیک
 ساکنه زیاده ایدر و مثلاً انکشتین و زمین و یا این در و اصل

اگرچه و ذی و با و در اکثر کتب بیا و سابقا اول شده است
 ذی نه منسوب در ذم پرورده و در متان و در کلام فصل شای
 اول اعتبار دارد که برده و در حکما سید را در ذم لایمق پرورده
 او ذرا اولین ذمه نسبت اول شده و معنای باله باله منسوب
 باله قوله پاشی در ترکیه که اموزد بر لور و بعد از بلای و در کلام
 که نسبتی اول غنای او و زید و پوشتی ده میستیده ده
 پشمین ده لعلین ده زریاده سیمین ده رویی ده چرکین ده
 و برین ده زریاده و برین ده اولان بونو و ذی و نون در **نیمه**
علا مذکور غنای ده اولان یا و نون مذکور یا و نون در
 اصلی غنای در معناسی اول و غنای معناسی اول و در فوژیا
 جنس مذکور ده دکلاد اصلی برین در لغت فارسی یا یا یا
 تبدیل شایع در اصحاب است که در معنای این معنی
 و غایت و اول دینیک زریچند معنای اید و نون بریده
بیر خلیل و در شکسته تان باله و نون مخالف او شده
 بر و از بر و زین **نیمه** و سوله یا که مبدأ عدد که یک در
 آن و نون او و نون مد و نون معناسی افاده ایده اصل
 یا نسبت و اول مد و نون عدد مذکور نسبت به تعیین اید
 یک معناسی بر و یکی اول مد و نون دو که معناسی بر و نون
 مد و نون معناسی اول و نون که تعداد قصد اول شده یک

در سه و نون یکی دوسه و نون مد و نون اخبار قصد او و نون یکی را دیدم
 و نون یکی را دیدم و نون یکی را کس و نون یکی را کس و نون یکی را کس
 نون منسوبند ما خود در کس و نون مد و نون مد و نون مد و نون مد
 آکین جمع انو و بر و راده ظاهر و نون یکی مذکور یا نون مد و نون مد
 مذکور یکی معناسی نسبت در مختل اول و بر و نون مد و نون مد
 مذکور یا نون نسبت شمعید سوعدا و نون انب در مختل عالمین
 ایله یکی خلا بود در **معنا** **سرا** **بی** و عدد ده که مقابل کون و نون
 در سیه اول معناسی افاده قصد اول شده آخر کلمه حرف یا و الحاق اید
 ساد عربیه اول معناسی نون ایله تعیین اید و نون عربیه بر و نون
 و یک برده مقام در نون معناسی و نون که شاعر بویستند ظاهر
بیر نون و و چشید معناسی که دید جای دو و شش و نون که دید
معناسی **فاس** **ایهام** در مقابل تعیین در اول معناسی افاده او نون قصد
 فارسی عباد ایله آخر کلمه حرف یا و الحاق اید و نون ساد فارسی یا
 ساد عربیه نون و نون نون در بر چشید نون غیر معین نون اول
 اول معناسی نون قصد اول شده اول جنس استیلا آخر نون یا الحاق ایله
 عرب نون نون نون مثلا ادا نون از و نون جنس نون نون نون
 قدر و یک برده نون معناسی ایضا نون نون نون نون نون نون
 و **بیر** نون در میان اید و کلاه نون نون نون نون نون
 نون شاعر کلام مذکور نون نون واحد نون نون نون نون نون

نوع غریب بود اولی سلطان فارسینا دخی اوله یاده که وحدت و لایق
 اید و غریب قصد اید بر لفظ استوفه که یاه که بویسته واقع اولید **سب**
 باز آمد آههی که ندیشش فله بخوابه **اورد** استوفه که غیر دبیج ایا
 لفظ میوه که یاه یاه وحدت در استوفه ده کی یاه دخی یاه وحدت در استوفه
 اویده اوله یاه حقیقی او زنده در هر ادعیه که کلام شود بر این که فله
 اید و شنیده کور مشی دکلند و یکدیگر عبارت تائیده استعاره اولی
 غریب ایچیه سواد شاعر غریب اود کتوره که هیچ بر صوبه سوی غزور
عهد سابق اصل تائیده متفرع اولاد شعبه او بود **تحقیق**
 تنظیم نهوی **شعبه اول** شده که لسان عربیده تنویر تنکیرا تحقیر قصد او
 اولی نور لفظ دخی که بویسته واقع اولید **سب** تاورده او را
 بدین و استافاده و کوچه خرد بود در **سنت** حرف یاده بورد و مناسبت
 وحدت قصد و افش دکلند قصد اولی جمع ده یوه در ذرا اولی
 تدبیرچه نه فایده خبر بدی خود لازم فایده و خبر محاسبه معلوم
 اولی امر اولی ای سوا فایده صلاحیت یوقدر بلکه حرف مذکور ابراهیم
 ایچیه ابراد اولیوب انکه تحقیر قصد اولی شد ابراهیم اید تحقیر کننا
 سبق ظاهر شود اعتبار اید که ابراهیم وجوه تمسید غار و اولی
 ابراهیم ایدر مبعول **شعبه ثانی** که فله عربیده تنویر تنکیرا
 تنظیم قصد اولی لسان فارسیه دخی اولی یاده که تنکیرا مناسبت
 قائم اولی تنظیم قصد اولی لفظ جاده که پاک بویسته واقع اولی

سب که تنکیرا و منی که **سب** کرم و تنکیرا بجای **سب** لفظ جاده
 بمقام ده مراد مطلق متولد دکلند بلکه متولد عظیم در **تحقیق** مذکور یاده
 وحدت ابراد اولی تنظیم اولی لفظ ابراهیم ابراد اولی تنظیم قصد و لغز او
 ده که کچه کیده قصد تعلیم و سبیل اولی مناسبت اولی و سبیل لفظ
 ذرا اولی تنظیم شأنه لایق اولاد او ما فو نداننا مناسبت تائیده بولنا
 اید در که ابراهیم تمسید دده که حد تمسید اید مستلزم در هر جمله
 ذوق ابراهیم ایدر وجوه اولی که بویسته اید قصد تعلیم و سبیل
 ارتقاء اولی سبیل مذکور حرف یانه مناسبت معنای تعلیم اصل
 تائیده شعبه لونده اولی انب کور اید **فایده** معنای کثرت
 اگرچه مذکور معنی مشرک در مطلق زیاده که اما اندکی زیاده زیاد
 غی که کم ده بویسته زیاده زیاده که کیف و مقام اولی اعتبار ایدر
 بوند امتیاز اولی ظاهر اولی تنکیرا مقابل تعلیم در و تنظیم
 مقابل تحقیر در **نیت** که لسان عربیده تنویر تنکیرا تحقیر قصد
 اولی لسان فارسیه دخی اولی یاده که تنکیرا مناسبت قائم در اولی
 اولی نور قریح ایدر حد و حد بوده لفظ دخی در لفظ که شاعر ایدر
 واقع اولی **سب** لفظ های حلقه کشته خفته در **سب** ذوق غنیمت
سب که کرد ایدر های **سب** **تعلیم** در حرف یا حرف اولی
 لفظ اولی اولی لفظ معنای تنویر که قطع اوزر خبر در تعلیم
 حرف ایدر مثل مقام تنویر ده و فو که مناسبت اولی در مقام
 ده بود و فو مناسبت اولی **سب** کور شاه و شاه بود و فو

و یروست لاجا اولو هست دینو اما بود س دیروست کور
مرا به بوده لفظه که مراد موجود در لاجا اولو اگر حق نشا
وجود معناست مراد اولویدم موجوده لاجا اولو را به هندی
لاجا اولو در کوشه که بود به لاجا اولو معنا بوده معنای
وجود اولو و **فاجا** لاجا عربیست و وجود کونک نام سی
ناقصه سو اولو دخی یکی لاجا فارسیست دخی بود لاجا سی ناقصه
سو اولو در مثلاً زید کاتب بوده دیویم عبارت بود چاکانه نامه محقق
استقلال ایدر صار معنای اراده است لاجا اولو ایدر لاجا اولو
زید کاتب فقیه اصدا و عتیایم زید فقیه بود معنی شد دیو اما لاجا اولو
کیست بفرقی بود کاتب معنای اولو که ال تغییر اند و کاتبین صار
معنای اولو که ال تغییر ایدر لاجا اولو زید فقیه کاتب اولو که
دیویم بفرقی بود کاتب بوده نیست دیو فقیه کاتب دخی در دخیل بوده
زید فقیه نیست عتیایم دیو معنای تائید فقیه لیس ال تغییر ایدر
مثلاً بفرقی بود کاتب بوده لاجا اولو **فاجا** لاجا فارسیست ده
معنای دخی ایچو که لاجا عربیست کلم معنای سید نوحا مفتوحه دفع
اولو است مذکور دخی که فعله داخل اولو اولو معنای فاعله
فخا ایدر مستقل استقلال اولو حرف یایه احتیاج اولو مثلاً نداد و مذکور
لما فخره فعله منفصل و مستقل اسماء اولو لغز حرف بالظا
اولو حرکت اصلیست که فخر ایدر کسره به تبدیلی اولو

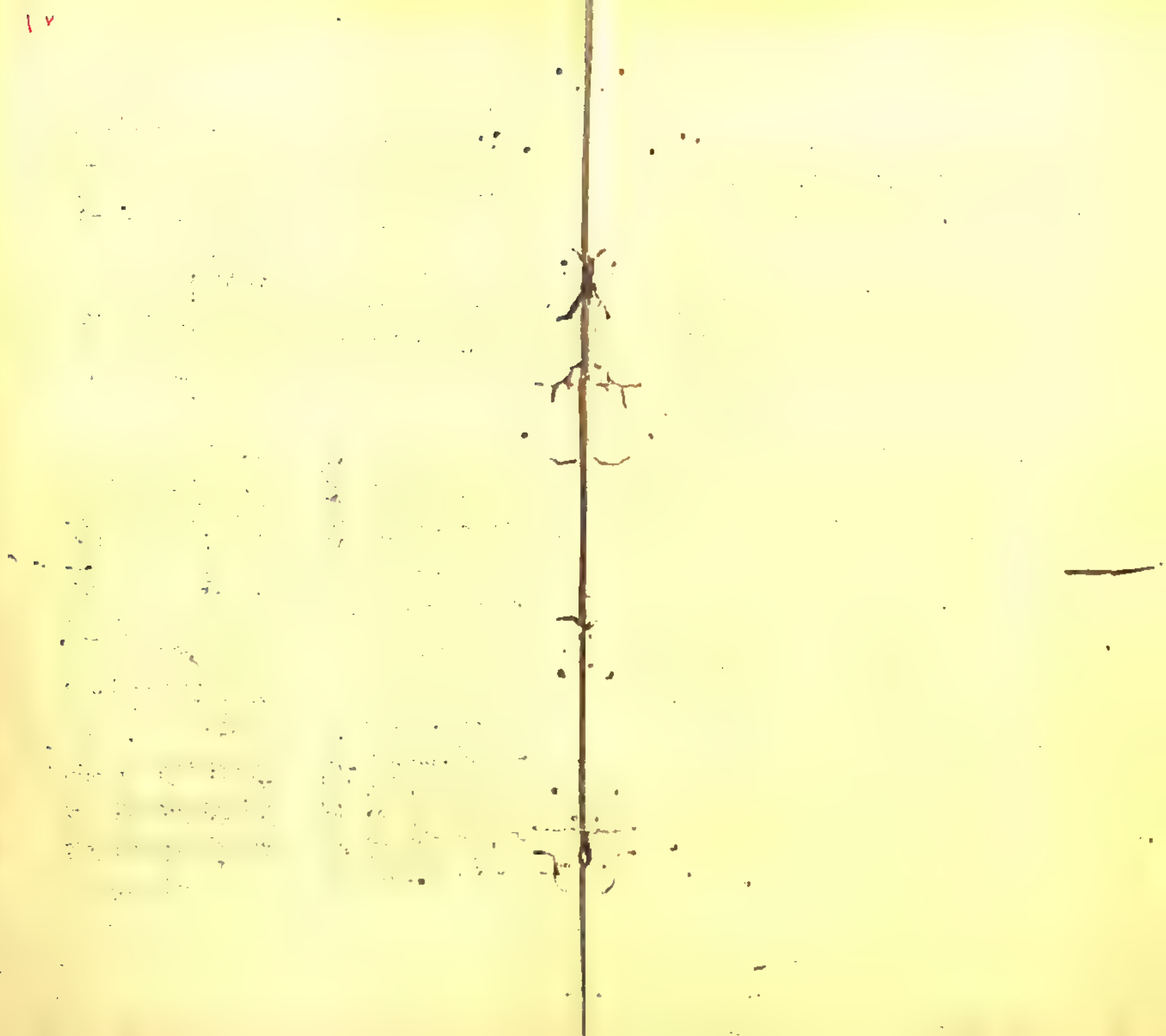

مذکور حرف یی فعله داخل اولو لاجا اولو ذکر اولو اولو
در اما اسم داخل اولو اسم اولو است ایسه دانی یکی بنای یکی
تغییر لغز الف زیاده ایدر لاجا اولو و تابینا دیو ندان و بینا دیو
اکوشتی دخی جامد ایسه اوج خالده خالید کلام دیو که اولو اسم
مدلوله ذات محقق اولو سر یکی در یکی بوده بود که اولو اسم مدلوله
و معنای محقق اولو زید شکب یکی بوده دخی بود که ذات معنای اولو
زاید اسم مذکورده ضمه دلالت اولو یکی دخی یکی قسم اولو اولو
اسم یو حرف نه یا کونک داخل اولو نه الف داخل اولو مثلاً سر
و پنا و شکب ایدر لاجا اولو سر و نه یا و شکب دیو قسم ثالثه اولو
اسم یا کونک داخل اولو لغز الف یا داخل اولو مثلاً خور و دیو
نامر دیو لاجا اولو مرد دیو **فاجا** لاجا فارسیست ده
کبابی دما بیا رجو بد مذکور فخر الفله هاده منفرد اولو دخی حاله
لاجا عربیست کلم معنای افاده ایدر نه که سابقا اشارت اولو شد
مثلاً عرب لم یضرب دیویم نود و بر او زد دیو عتیایم منفرد اولو
هالده اولو لاجا عربیست کلم معنای افاده ایدر نه امر و نه عتیایم
دیو بوده لاجا اولو امر و نه امر و نه دخی و نه دخی و نه دخی
لاجا عربیست لیس معنای افاده ایدر مثلاً عالم کلام دیو عتیایم بوده و
و بصیر کلام دیو عتیایم عالم لیس بصیر دیویم نود و تابینا
افراد یا مفتوحه که لاجا فارسیست معنای معنی دلالت

مذکور

ایدر مثل سکه کتدم دیکل برده عجم بنور قتم دیو اول یا که آخرند
یا ساکنه لاحق اولور فتح سن کسر یا سید علی ایدر نوده نوده کی
دی اول معنای معینک مقابلی که معنای انفراد در افتاده ایدر اول معنی ده
ساق سربیده و در عبارت اول قیاس ایدر اول معنای عرب به و نه دیو عجمی
او **دو قاعده** ساق سربیده مذکور معنای لایله قیاس ایدر
مثلا مشتق دیکل برده بدون الکلفه دیو اول اما نیا برده و خود
مخصوص در دون نقطه اندوه داخل اولور مثلاً بی می تی تی او
دیو عرب بدون بدونک ندند دیو یو محله لا استعمالند بحال
بقدر **قاعده آخر** شکه مذکور تا فعله داخل اولور مشتق داخل
اولور مشتق داخل اولور مثلاً زرد دیو زردی دان دیو زردی شکه
مربود به سایر اقسام اسی داخل اولور با سرب و با سرب و با سرب و با سرب
هر دیو یو یو با و دیو اندوه داخل اولور بی خبری ذی سب و فنی زن و ش
دیو یو یو مخصوص بوده بالذاتی سابقاً مذکور اولان نایدی کی در
جنس ثالث اولان حرف با کس حرف زاید در اصله دلائق یو قدره
مستقل و نه مستقناً الیه الیه مناسبتند یو مناسبتند که که اول
مستقل اولان کون غنی مستقل اولان اول سیده از حرف با
ندد و نه حرف مناسبتند که سابقاً بیان اولان قایده ایچون
زیاده اولور لسان فارسی به تی ایچون اولان نوده متوجه نکه
و نه ایچون اولان نیم متوجه نکه آخره لاحق اولور و نه اولور و نه

اول حرف اولی الف اولان کلام داخل اولور مثلاً کلام دیکل برده نیا
سده دیو یو اصل اولور نوده استوائ اولور نکه دیکل برده نیا دیو یو
اصل مادری معنی فتح سی والف مدله جوزه ثانیاً کون الف مدله
کلام دیکل الف الف یادنی مکتب بر کلام در توخیم اولور نکه کلام و نه
اولان حرف یا نکه حذف لسان فارسیه شایع در شکه که سابقاً
ذکر اولور نکه اصل الف الحقیقه ماد در حرف حذف اولور نکه
مکرمه مافا لندرس هول تلفظ ایچون بر یاز زیاده اولور نکه و نه
اولور صورت مایه که نصیب عربیه صولت اسمی و اشتباه
خلع اولور نکه و نه تلفظ نای نکه که آخر نده واقع اولان یاکه شلو
یو بیتک **بیت** می این ایام دیو دم قاعده بییشی حضرت عیسی
جامع **قاعده** اخوند واقع اولور حروف زاید دند ضرورت شریح
زیاده اولور بر پور سا که خیوله اختتام بولدی حرف اخیر قای
بیانی ایدر تمام اولان

حرف الالف

ایشان آن او انگشت اخگر
آتش آذر آدم آوه آفتاب
ایکله آن آینه آسمان این
ام آفرین اوزن آشکارا آفتاب
اندر اسب ارش انگشتی
انگین

حرف التاء

تاج تار تارک تیر
تکش تیغ تاب تاب توان
توش تر تن تینه تایی
توی ته ترس تفت ترسا
تحت ترا

حرف الجیم

جوزان جهاندار جانانه جحف جرم
جان جز جحف جشم جم
جشید چرا چراکه چون چرا
چیز چون جحف چنک
چنگل چنگال جحف جرم
جانه جان جرم

حرف الباء

بام باغ بار باره
بادش بن بادش پیشین پیش
بیش بختر باده باز
بط بلغاری بادر بادر
بار برک بهار بیلک بیلارک
بند بستر برده بچ
نابنا بادش بزرگ بچ
بک بال بس بال بیکر
بلا بست بلند برز بیهن
بوم بی بیم بک
بیان بهلان بهمان بید پرشید
باز برون پس پس بیه
بهم بشم بید بیه
باره باره باره بیه
باره باره باره بیه

حرف الخاء

خدا خدایه خان خانه خر
خوک خایه خنک خوخ خشت
خم خرد خرسید خوخ خرد
خار خایا خشم خاشاک خسی
خسک خروش خرنک خنک

حرف الدال

دلی دستان دارگیر درود ده
دهقان دلم دد دام دستان
دیکر دور دهره دهره دان
دانا دون دیدار دخت دار
دراز دز دروازه دهلیر درم
دمان دوست درشت دردر یا
وز دیره

حرف الزین

سخت سخنان سنگین سرخس سریم
سرایه سیما سراسر سزایر
سزا سربز سترک سدر سزایر
سزار ستون سان ساز سزایر
سرنیک سرش سخت سنگین
سنور سمند حرف البین

حرف الفاء

فرزون فراز فرود فرنگ

حرف الکاف

کفتار کفت کوه کفت کفت
کوه کون کوسفند کاسیت
کوساله کهنه کلک کلان کیش
کیا کور کجندو کیک کیکار
کوف کالید کان کورد کل کوتاه

حرف الزاء

زنگین زوتا زنگ زنگ روان
زهی زوزن روی رخ رخسار
راز روزه روزی

حرف الزاد

زود زی زینورک زوبین زور
زن زاله زیر زیر شرف
زبان زبان زهر زفت زینور
زنده زندگی زندگانی زنده

حرف الشین

شکوبه شان شوبین شاهان
شست شایه شوی شیشه
شمن شاید شکاف شب
شیده شیدر شاهد

حرف الغین

غیم غلام

حرف القاف

قاز قربان قبا
کویا کلستان کبرکشت کند که
کوز کراز کاو کوزن کاومیش
کوزک کهنه کسک کس کوز
کوچک کلان کرم کرم کرم
کاه کبر کاه

حرف اللام

لیوه ۵۸
لکن ۹۳

حرف النون

نیک	نیکو	نخست	نوشین
۳۳	۳۳	۲۹	۳۵
نخستین	نیز	نوز	نزد
۳۹	۴۷	۴۷	۴۸
نزدیک	ناوک	نوک	ناصح
۴۸	۵۰	۵۰	۵۳
ناپنا	نادان	ناو	نم
۵۹	۶۷	۷۲	۷۲
نمکن	نمناک	نازرا	نانی
۷۳	۷۳	۷۵	۸۸
نرند	نفرین	نهان	نیش
۹۳	۹۵	۹۸	۱۰۰
نویز			
۲۷			

حرف الیاء

یاوه	یافه	یال	یک
۵۸	۵۸		۸۵
یکین	یزدان	یازر	یازیرین
۸۵	۱۱۵	۱۱۵	۱۱۵
یار	یارا	یاور	
۱۰۳	۱۰۳	۱۰۳	

حرف المیم

مرغزار	مغزار	مختار	مست
۳۰	۳۰	۴۱	۴۱
می	میش	میوه	مردیک
۴۱	۲۳	۴۹	۵۸
مردم	مرد	مهریک	مانند
۵۸	۵۸	۶۳	۶۵
موز	مکان	میز	میزبان
۱۳	۱۰۱	۱۰۱	۱۰۱
مکس			
۱۱۱			

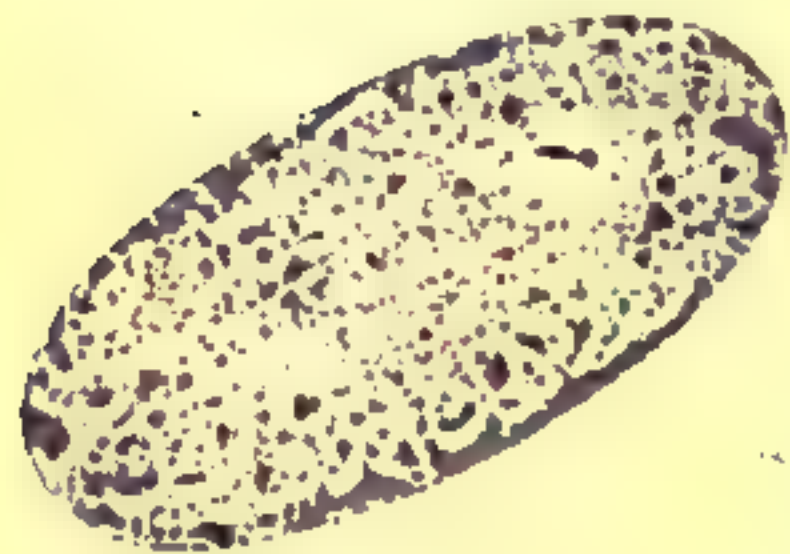
حرف الواو

وش	ور	وار
۶۵	۷۵	۷۵

حرف الحاء

هنا	هنا	هین	هینوز
۴۹	۴۹	۴۹	۴۷
هوش	ها	هضم	هم
۵۴	۷۷	۷۸	۷۸
هزاس	هوبدا	هنگ	هسته
۸۹	۹۸	۹۹	۱۰۲
هنگام	هنگام	هما	هایون
۱۰۶	۱۰۶	۱۱۱	۱۱۱
هندک	هندک		
۱۱۵	۱۱۵		

دقائق الحقائق
 للمولانا محمد بن سليمان الشهداين كماله ياشاكت بعضه
 بالمفارقة وحسنه بالتركه باسم الوزير ابراهيم ياشا
 المولى محمد بن سليمان

بیتا...
 ...
 ...

[دقایق الحقایق]

پاسخ به قیاس خدای تعالی که کلمات بدایع الالهیه بیانش ازها
 و کتب معانی آنها را بدی. شاخسار وجود پر وجود انشاء او درند.
 مزاده ستاره خوش طالع زبانی شیرین گفتار ابدی دریا بی کزاف
 مقابله استیفاء ساینده ظروف حروف و افلاک آسای کودا که
 مژده ولاد اشیا و حرف قاف کافی مذهب بر نکته ده صد هزار نکته
 لطیفه مندیج اولدی برنده بی شمار و بدیدد دقیقه اینغه مندیج
 اولدی و درود و درود و عدو صاحب لوائی که است اجتناب مقام
 محمود دار السلام روضه منج و شام و اصل اوله که شعیر
 براف زبانه بلاغت نشانی العالم فصاحتها بجا نگیرد مان و جلال
 بلا غنله صاحب قرآن اولمش و ملامت صلوات بر کوا اوله و
 مای شافعوالا بلا غنله متواله علی صاحب الایام و التیلا متوال
 اوله که تیغ زبان بیاض معنی نشانی قاطع فصحاء و مرثیه و بیضاء
 زمان اولمش **قطعه** محمد کم غنم اولمش بهانه و وجود بی جبر و
 علم غنم **بسم** وجودات و مقصود باد و او بالقاء و بان با
 لغز و حبه باد و بان به چون الله زبانه در که عیب و ریدد و
 بنه لعلک اختیارات کتوب مع و فیج سانی و کتوب در هر سال

و کتوب

و کتوب کلام و شیرین مقاله و تزیین قلام اشجار اشارده اولدی
 ازهار اسرار انوار الالهیه و شوق بیان کلمات بر صفات
 ناشسته ابناء و ملک و غیب قلام و مشابیه لفظی حقیقت و زینت
 دقیقه لود شغل اولدی اجله آدمی دقایق الحقایق آوردم مجلس
 صفا افرات صفت رای حضرت ابراهیم پاشا که صاحب دیوانه سلیمان
 و ساند رخصه کلام لایک کوردم **بسم** بیاض بیاض سلطانه بودن عیب
 و لیکن هوس از مود **سخن** **کفتار** سخن حرف سینک فخر سیله
 و حرف خاند فخر **سیله** مستعمل رفته که بیست و دوازده اولیده
 فاعله کوفت و فخر **سخن** حد خدا اینست بر و فخر **کف** حرف سینک
 فخر و حرف خاند فخر **سیله** ده استواء اولیده که بیست و دوازده
 اولدی **بسم** با جاپا گفته اند این سخن **کفتار** کن و بدر با فک
 مناسب خود در که که لسان غریبه کلام دیو و لیلی و و فخر **کف**
 شایسته است که بیست و دوازده که اولیده **شهر** ایا الکلام فی
 الفواد و انما جعل الکلام علی الفواد **بسم** سخن و سخن و سخن و سخن
 اوید شام و هر برینه اطلاع اولو فخر کلام منقوله سخن و کلام
 بیست و دوازده **بسم** سخن لغز و سخن کتوب و مود **بسم** سخن
 فخر و سخن شیرین **کف** کلام فخر و سخن فواد اولدی و فخر
 که لسان و کتوب که کلام دیو و بیست و دوازده اشارت و **بسم**
 کلام کن فلاح **بسم** کلام ایست فلاح و سخن و فخر و فخر

اوج انده. حذف اولش در کون سوزده سوزده هنوز دخی
 تلفظ اولش در سینه. الاله اولش و بی خواجه حافظ بویستند ظاهر
 و باه کلاک متعاقب به شکوای کفیده که گفته سینه میزند و سینه
 گفته سینه معنای سوزده سوزده سوزده و سوزده و سوزده که سوزده
 هنوز سوزده سوزده الاله اولش سوزده سوزده و کندن سوزده
 سوزده سینه گفته دیو دخی سوزده سینه ناکفته و برون سوزده
 بویستند ظاهر و **بیب** بیک گفته اند این مثل و جها فاه سینه گفته
 سینه و ناکفته **بیب** اول بود **بیب** بیکند بسیار کم کن شتاب
 که خاموش بود و به از در سر گفته و ناکفته سوزده سوزده و سوزده
 گفته و سینه ناکفته مکمل بویستند که **بیب** سوزده بویستند ظاهر
بیب تار دخی ناکفته باشد معیب و سوزده ناکفته باشد گفته
 اعلم ناکفته و ناکفته اولش در تخفیف الفقه سوزده سوزده
 سوزده شایع در سینه معنای سوزده و سوزده که سوزده و سوزده
 گفتار معنای سوزده و سوزده و سوزده که سوزده و سوزده که فر
 بویستند ظاهر **بیب** بیکند و سوزده و سوزده که سوزده و سوزده
 گفتار و سوزده و سوزده که سوزده و سوزده که سوزده و سوزده
 در گفتار و سوزده و سوزده که سوزده و سوزده که سوزده و سوزده
 تلفظ و سوزده و سوزده که سوزده و سوزده که سوزده و سوزده
 تلفظ و سوزده و سوزده که سوزده و سوزده که سوزده و سوزده

حرف حذف در سوزده فارسیه شایع در سوزده کثیره ده اشله سوزده
 الاله حاصل اولش که سوزده سوزده سوزده سوزده سوزده سوزده
 کلام سوزده کثیره که باعه اولش و سوزده کثیره و سوزده باعه
 این استاره ایرو سوزده و سوزده و سوزده و سوزده و سوزده
 عبادت اولش که معنای سوزده و سوزده که معنای سوزده و سوزده
 لغت و سوزده و سوزده که معنای سوزده و سوزده که معنای سوزده
 فاه و سوزده و سوزده که معنای سوزده و سوزده که معنای سوزده
 سوزده و سوزده که معنای سوزده و سوزده که معنای سوزده
 اولش که سوزده و سوزده که معنای سوزده و سوزده که معنای سوزده
 اسای و سوزده که معنای سوزده و سوزده که معنای سوزده
 سوزده و سوزده که معنای سوزده و سوزده که معنای سوزده
 سوزده و سوزده که معنای سوزده و سوزده که معنای سوزده
 اولش که سوزده و سوزده که معنای سوزده و سوزده که معنای سوزده
 الاله و سوزده که معنای سوزده و سوزده که معنای سوزده
 سوزده و سوزده که معنای سوزده و سوزده که معنای سوزده
 سوزده و سوزده که معنای سوزده و سوزده که معنای سوزده
 اولش که سوزده و سوزده که معنای سوزده و سوزده که معنای سوزده
 سوزده و سوزده که معنای سوزده و سوزده که معنای سوزده
 سوزده و سوزده که معنای سوزده و سوزده که معنای سوزده
 سوزده و سوزده که معنای سوزده و سوزده که معنای سوزده

مصدر من معناسي لفظ معكفتمناج من بوز و الملائ اولند و بی
 بیتند ظاهر **بیت** بگوگاه کفنه وانا یا نه بر جاست که در راه
 بود اینیه **بیت** لسانه ترکیه و معناسیه است و اولند و کفنه
 مثلاً در اشقه دیچله بوده بچم کفنه و شوق دیو نته که بویته واقع
بیت ظاهر بای کفنه و شوق داشت **بیت** و در دل جای دیگر و کفنه
 کفنه صیفه است و کفنه فعل ماضی معناسیه ده کلود سو یلدی دیچله
 بوده بچم کفنه در نته که بویته ظاهر **بیت** چه خوش کفنه آنکه
 سنک از جیشی **بیت** که هست معناسی مقصود **بیت** کاف عجبی
 گویند خون ماضی اسم در گویند معناسی و معناسی اولند در
 مریخی قتل جنون **بیت** از اوله نظر حروف کوفه بولند و کفنه
 یولای به که براد و غوغا قتل نظر حروف و آنکه لازم دکل در گویند و یول
 بلی آنکه نویسف ایدر لر نته که بویته واقع **بیت** اولند
 بهشت ماه چای **بیت** بلی گویند بومنا بر قضا **بیت** مریخی بوز و کفنه
 اسم فاعله که کفنه معناسیه لسانه ترکیه ساود یکله قبیو ایدر
 سوز ساود دیچله بوده بچم کفنه و کوی دیو نته که بویته ظاهر
بیت بهشت اف کفنه کفنه و کوی **بیت** چو خوار بود از یول
بیت قتل صوم ماکله بولند و غنده او ترمه کلم ایده کفنه
 سخن کوی دیو نته که بویته واقع اولند **بیت** سخن کوی
 بونک و خوش سوز **بیت** جواب و لاف دست ایشان بود و کفنه اسم

فاعل در کفنه توجیم اولند کوی صیفه مشتق که در امر معناسیه
 کلود سو یلدی دیچله بوده بچم کفنه و کوی دیو نته که بویته ظاهر **بیت**
 مایل کفنه کوی **بیت** لسانه **بیت** که سر کوی و بیابا فاقه داده **بیت**
 بونک اصل کوی در اخر نده یا حذف اولند کوی بونک ده حذف
 خصوصاً الف کفنه لسانه فارسیه شایع در مثلاً مریخی افراست سواد یول
 اصل مریخی افراست و معناسیه مریخی و یول اصل مریخی و یول
 مریخی در کفنه ده فعل مشتق اولند و نه امر یکی وای گویند
 و غمشته اولند و اوله اعتبار الله که سابقاً بلی اولند و کفنه و کوی
 و شش شوق و کفنه و کوی مریخی و شوق و شوق و شوق
 کلود نه امر یکی و کوی و شوق و شوق کلود بوده بویته
 قوتی در که لسانه مریخی و معناسیه در لسانه عربیده بویته و شوق
 الله معناسیه معناسیه بویته و بویته در بونک معناسیه است و در بونک
 معناسیه المعناد که اول سبب او نده اخذ و تاجی بونده اخذ
 ایدر لوشتن لفظی الله شوبید و تظلمت و معناسیه بویته و بویته
 در بونک معناسیه بویته بونک معناسیه او تظلمت سبب مذکور
 توتی بونده و ایدر لاوله و تظلمت که تظلمت مشتق از اوله معناسیه
 اولند که بیابا اولند و شوق و تظلمت که تظلمت اسم جامد اوله معناسیه
 طوبی در نته که بویته ظاهر **بیت** فسی میاده امر و بلی
 نابوند مریخی کوی **بیت** اسم جامد شوق لفظی که مناسب معناسیه

حسیله لفظ اخره ماخوذه اولیه ذکر اوله معنای کاف علی اوله
 کویله معنای بیدار نشه که سابقا تنبیه اولیده کاف عربیه اوله
 کویله معنای سوقا در نشه که بویسته ظاهره **درب** بگویش سلیل
 آب سلیل برویش چرخ بده نقطه ذیل که صف اولی لکویه
 اوله سنده که کاهنه تشبیه کویله و ولواستعار طریقی الله نشه که بویسته
 واقع اولیده **درب** نباید چو سیر بود و درین کویله که پیش از خم
 پرچین کوده شور و **درب** **کفت** بگویش بعباد تلوک بوسی مقام
 سولده و بوسی جواب ده استعمال اوله معنای کاهنه که بنایا
 اوله معنای در برنده الف زیاد و سی جواب سوالده و زیاده ایچو
 اما غالب بود که سوال کویله که بویسته که حاکم بویسته
 هر **درب** کنتم که خطا کرد و تدبیر این بود **کفت** چاه توان کرد که قدر
 چنین **درب** بویسته دخی اوله **درب** کنتم کیم ده ها و بیست و یک
 کنت **کفت** بچشم هر کویله چناه کنت **درب** بویسته ده اوله **درب**
 کنتم غم نود ارم کشتی سر آید **درب** کنتم که ماه من شد کشتی اگر بر آید
 اگر قویله کنتم ده و بیست و یکم اگر بر آید و بر حضرت شیخ سعدیه
 بر قطره سنده دخی مذکور الف جواب کوشه **درب** بد و کنتم که مسکی
 یا بیچو **درب** که از بود دلای تو توستم **درب** بکشتی من کل ناچیز بودم **درب** و لیکن
 مدقه با کل نشستم **درب** کاه اوله الف سوالده و لفظ اوله نشه که بویسته
 ظاهره **درب** بکشتی تو تواند از دکنی نود **درب** بکشتی تو و لیکن چو

چو نشه **درب** **کویله** کویله کویله بویله بویله بویله کویله معنای
 سابقا بیاض اوله **درب** بویله الف معنای در بویله دخی بویله
 در دخی معنای بویله الف و در معنای ایچو کویله اوله معنای سلی
 و نشه که بینا معنای کویله در نشه معنای اشتیاق در بویله
 لسان فرست معنای صیفه سیدر بویله بویله بویله بویله بویله معنای
 معنای وارده آخر که ده الف اوله صیفه نک علامتی در زیاده شکیه
 در ده اوله الف دخی اوله الف در مضمون لیده معنای معنای معنای در
 کاه اوله الف در مضمون زیاده لیده لیده لیده کویله کویله کویله کویله
 غیرانده که افتاده که بویله بویله بویله بویله بویله کویله کویله
 مدلولی شول معنای که لسان تکیه اوله و بویله بویله بویله
 ایچو کویله بویله ایچو معنای وارده بویله ظاهره **درب** بویله کویله
 کویله کویله کویله کویله کویله کویله کویله کویله کویله کویله
 اوله کویله کاه اوله کویله بویله دخی زیاده لیده کویله بویله کویله
 بویله واقع **درب** بویله پیش شد اندر کل ایچو بویله کویله
 هر و فرور **درب** کاه اوله کویله الف بویله بویله بویله بویله کویله
 نشه که خسرده بویله ظاهره **درب** بویله دخی بویله بویله بویله
 میاه خواب بیدار بویله کویله بویله بویله بویله بویله بویله
 بویله بویله بویله بویله بویله بویله بویله بویله بویله بویله
 نشه که بویله بویله بویله بویله بویله بویله بویله بویله بویله

معل وضمی جایز در دلش آید و در کلمات دیویش که بیهیئت واقع اولیده
چون اباد شده اند و دستا چشمه کلمات در کل ستاد ستاده شده و در
شفا ده اسم فاعل در مناسبی الی در دل ستاند معنی ترکیبی می گویند الی در
که می ستانند در خویم اولش در ساد فاد سید توخیم کماخر کیده بعضی
حروف قطعه عجا رب در شایع در مثلاً ساد دان دیو را اصل لوی مانند و
در سخن مایه خود ابوابی اسم مرکب در ولف دانه ده مشترک بود را معنی اولی
اشترک لوی بود در سخن دان دکه دان مشتق در استق دان اسم فاعل در معنی
ترکیبی می اسم مذکور سوزید و وجود اندک دانه مشتق دکلدر اسم چاند
ظرف مکان معنای مخصوص در سابقا بیایه اوله ساد به بوند الزم
که جهت ذره واره دیو می بود که ستاند عول واره ظرف دانه معنی
در استقام اولش در ساد مانع فی الی اولی و اند ظرف مایه معنای اختصاص
واره در ظرف و مانع معنای استقام اولش و ابجفی بن مرک ستاند ظرف غویا
یعنی غویا اسر اصلا حند ظرف در ظرف احاطه امله او که نوع اختصاص اولی
بومایه اولی ظرف لازم دکلدر دانه ظرف شوق در ظرف او که احاطه امله
نوع اختصاص اولی اهل نشا یا نشای ظرف ده معتبر در مثلاً خامه داف شد
ظرف دیو که اجندا ظم لیدر جامه دان شوق ظرف دیو که اجندا کیس لیدر
بظرف اولی ظرف و ظرف اختصاص واره در شوق اعتبار ید که اندو که اجندا
دو نشود و خاند دانه اولی دایره سند اولی دایره دیو را ساد غریبه او که
حرم دیو در خارج خاند نشود حرم اید کتاب اند کله کی بخود و خاند دان

در بزرگ و مثلث قایم **اسم** بجام کوه بکام آورد **ع** اما میوه و تلخ باد آورده میوه
بد بارون فرق وارد میوه آدم بجهل نیست در خصمه میل باد مطلقا انچه بدین
بیش در کوه آن آدم بسوزن بود یکی کوه بسوزن شاه بود یکی که آنکه تاکید
کنند در بزرگ اول بوبینه بنید در بزرگ بارون بوالد فرجه وارد در بزرگ و بعضی
تغصیل بیاه اولنسه کوه که مر باد الله شکو باد لفظی باد مشتق در باد
آینده دن اسم فاعل در اصل باد رنده در تخم اولنشی در معنای بیدار
یعنی در باد لفظ مشترک در دخی مضاربه وارد میونده بیاه اولن کوه
دار کوب چوبی زما کوه یکجوده چرخ بپو کوبند بپو بچندین داند کوبه
کوبه دارد دخی در بزرگ و لفظ ایکس دخی مشتق از در کوبه امر در کف دخی
مشتق در معنای طوط در دامره امده اشتق مشتق در معنای مقبله
خاطره محفوظ اولان نشین به باد داشت و بزرگ امر کوبه در اصل اولان
انبار بد چنگه کوبه دارد بزرگ و لوب کوبی و بزرگ نشین که بویستند واقع اولن
بب تاجها رسم کوبه و ادعاده دارد و کوب چنانچه نامده باد مار لند
مشتق در کوب طوطی اغاچه دخی دارد بر نشین که بویستند ظاهر در
کشید و هو سود شهاب دارد از بالا بزرگ و بیدار مکوه از آن
بعد چادرم سپهره زانده رسن باد که بچندین دارد بزرگ و ادعاده از این
اطلاق اولنشی و لند بجز القریب صاحبی حلیم او بد صانث غلط لغت در
شوله قوشه که تاکید انچه دخی و بزرگ دار سب و بزرگ معنای انچه دخی و
سبیده لفظند سب اسم فاعله در اولان درخت الله فرقه وارد در نشین که

بیاه اولن کوه **جهاد** **دار جهاد** **بان** جهاد دارن معنای جهاد میقیل
احل جهاد حایب ایدب و عایب اند و کند و او تزی پادشاه لوه جهاد و بزرگ
بب نه باد و اولنسه جهاد و لند و لند اسقه سنده جهاد و اولنسه جهاد
دارد که دارد اشتق دخی اسم فاعل در اولان عربی در معنای او
بان اسم چاد در معنای کوز دخی در باغی کوب کوزند و کند او تو
بان بکینه باغبان دیو کی کوب کوزند و کند او تو دخی بکشتی
بان دیو محرابه اولان مزاج کوب کوزند و کند او تو دخی دشتی بان تو
صفر تاج صفر سودنی کوزند و کند او تو و کند بان دیو یکینه باد بان
د کوبه استعاره طریقه در بزرگ کوزن شخمه تشبیه اولنشد و کند
دید بان دیکه نوح نامده لند که کوز کوز دخی دکلر کوزند مشتق انی
در لند کوز در نگاه بان دخی اویده در بر نشین کوز کوز مراد اند امده
قیام و انما از ان مقام در بکمال امده قیام و اهتمام اولان و غنده او تو
کوبه از شهر بکینه با سباده دیو با سب معنای حایب و رعایب و رفته
کوبیده ظاهر در **بب** بویست با سب خلیج بکار کاف و شکو بر ما و بوشا
جهاد ازین خوا **قاعده** مذکوره مقتضای سب جهاد بان معنای جهاد
یکس در کوب کوز کوز مراد بزرگ حفظ و حایب در **بب** کوبه در نشین
جهاد بان نم وارن اکلیل سلیمان نم **شان** **ایشان** شانه لاه فارسیه
جمع غایب نمیرد در نشین که بویست ظاهر در **بب** در لند کوش تاجند بان لند
و کوبند دخی که شانه بکشی بویست مراد با کوز حرف نشین در که لند

برم ماه

لاحق اولور نه که بوبیتند واقع اولور **بیت** باز آمدن می که ندید شود
 فلک بخوابه اولور استی که نیرد بیج آب مذکور حرف فعله داخل اولور و غیر
 کبی اسمره لاحق الی مرتبه که بوبیتند واقع اولور **بیت** کنار حرف را هر سر
 نازم و زغل فامش و اد و ط از **بیت** فعله واسمه لاحق اولور غل بن حرف ده لا
 اولور مثلاً کفی در نوشته که بوبیتند واقع اولور **بیت** یکی چهره داد چو
 تابند مهر خوشامر کشت سرو باشند سپهر کشت بر چو نه که در شیشه انصاف
 اولور آخرت که حایه و مملو که حرف اصلی و کلام رسا اولور ایشان در
 ضمیر غایب مرتبه که بوبیتند ظاهر **بیت** ایشان دارند دل من ایشان
 دارند ایشان که سر زلف پویشان دارند بونک مفر **بیت** او در بونک
 مثلاً فرقی وارد که بوبیتند مفصل **بیت** در اول غیر متعلق جمع در
 ساقه فارسیه مخاطبه مشکله غیر متصل و بیت بی الله نون اولور
 مخاطب ایچو اولور غیر متصل مفر حرف نادر که آخر که یلحق اولور
 نه که بوبیتند واقع اولور **بیت** تود و نیاک و اول آخرت نازم
 بکشی باین فاخرت مخرت آخرت بی تا ناه نایب در فاخرت آخرت
 ناه خطاب در مذکور ناه خطاب الف و فو لایه ایچو ضمیر جمع اولور
 نه که بوبیتند واقع اولور **بیت** از اول من تا بد دل تو و او در پیر
 چو در حرف که ناه خطاب ده و فی متصل اولور نه که کت دیو متعلق ایچو
 غیر متصل مفر حرف میم در که آخر که لاحق اولور نه که بوبیتند واقع
 اولور **بیت** ولیکن نید شتم از ختم شاه دلا و ادویه در سخن کنایه

اولور
کاه

مکده

نه که میم متعلق الف و فو لاحق اولور ضمیر جمع اولور نه که بوبیتند واقع **بیت**
 چو آبی تو که ما شوبند تقدیریم **بیت** در حایه و فو فو ماف تو بکشتا **بیت** او
 از ساقه فارسیه اسم اشارت غیر بید ایچو در ساقه عربی که ذال یکی در
 قرب ایچو اولور اسم اشارت فارسیه این در عربی که هذا در کاه اولور
 انک اولور و او کتور و او از در نوشته که بوبیتند واقع اولور **بیت**
 از نون که نش ازین گذرگاه **بیت** خوان کبک که نکره ازین راه بود اولر اصل
 بیاه اولور که در باذن الله تعالی انک و اوینک آخرت کاف زیاده
 ایچو اولور و اینک دیو منان و او بخت و بخت و بخت در اول کاف
 بی که ساقه تو کید انک صر کاف دیو ساقه فارسیه تقصیر ایچو در
 کاه اولور انک و فی حذف ایچو در نوشته که مولا تا روی نماند
 بوبیتند واقع اولور **بیت** قراغه چند بوشیم **بیت** کوا انما و با و انما
 بیاه **بیت** ساقه فارسیه بر منایه فی استیال اولور مثلاً انک کبک دیو
 نمی در و بخت بوده انک کبک دیو نوشته که مولا تا روی نماند قدس **بیت**
 مشغول مندی بوش **بیت** کف واحد در سب و حاجب این **بیت** کف
 باده کف انک کبک این **بیت** کف انک انک فو سب و حاجب کف طالب راجعین
 باشد علی **بیت** اولور ساقه فارسیه غیر مفصل غایب در ساقه عربی
 ده که هو کبک بجم انک کس در ان نیرد راکو دیو او کس دیو او زید را بگوید
 انک اولور منان و بده منایه و او ایدو که بواره ظاهر در و چه مذکور
 او زید فرنگ سر طاهر که انک ساقه عربی اشاره ندر منان و ایچو

و همان در اصل خاد و در مرکب علم اید بجهت اسامی فاسد سینه مضاف الیه
تقدم اید بر شایع در اسامی فاسد و مطر و کلامی مثل شاهنشاه و پور اعلی شاه
شاهان در مورد انشاء و شجر و انشاء و در حال بید در خواج سران بوش
سران بوش سران دیور بنورده مضاف مقدم در اسامی فاسد سینه خاد
مسانه در حواله نام سعد الدین کثاف خاشبه سینه سوره و الی غیره
تبعیج المتشبه بوجیه از بهر الهامان رئیس القریه و مقدم اصحاب الزلزل
و من عرب استی **بیت** چو آید بخت و صفای و کلامی باشد شود بر جنب
و لایا کند شجر و سمرقند عرب در فاد می می شمر کند در اصل کند شجر و حفا
الیه تقدم اولی و در اسلوب سابقا تقریبی آوزم شجر و جاد بید
اسم و در معجزه و مذکور اوله جادیه ایچو ما بنیاد اولی و در حفا
تاریخچه بویله بیایه اندر عیان بود که پیشها نقل اولی و آقا شمر
اسم جادیه الا سکندر مرضی فومضها الالیه و انشاء ان هولا طیب
و انشاء و الله بظاهر صغر فلکنها ایاه فلما طاب بقی به مدینه و کند بالترکی
هولادینه فلما یبقه بلد شمر انهی شیخ که کند در فرقه انکشتی سینه که
بویستله ظاهر **بیت** ملک صردی و دیو قوتی کنش ایور و یکا یوس
ایون کونده فلما انکشت و وشتا موزیه در سستی و مالخذ اولی و شمر
انکی اعتبار اید کوه ده الملاء اولی و شمر که بویستله ظاهر **بیت**
قول پیغمبر شفا ایوستا که عقل آمد و طو و در دستگاه اولی و او فی
حذف اید و در شفا و در شفا که بویستله واقع **بیت** هر که در دستا بود

دو و شام تبلیغی منی او بنور تمام هزاره انتساب بود اعتبار یک کوی
احسنه و دستای و در لورنت که بویستله ظاهر **بیت** ذاتی و اولی و در حفا
شهری اسوده و در شفا **بیت** نظامی که بویستله ظاهر **بیت** دستای شهر ایچ
ذات که کلود اندن و در دستا بید و بید بوده و دستای و مشو در اصابت
انکشتی خدای **بیت** بویستله ظاهر و در لورنت که بویستله ظاهر اولی
مسانی صاحب در لورنت که بویستله ظاهر و در لورنت که بویستله ظاهر
صاحب فضا و در لورنت که بویستله ظاهر و در لورنت که بویستله ظاهر
بیت هم سیم خدا و هم قوی پش **بیت** خلق سیدی او کشید انکشت **بیت** فرما
جنبه که کوی اسی در ده خدا و در لورنت که بویستله ظاهر اولی و در لورنت که بویستله ظاهر
ریخ خویش و **بیت** بویستله ظاهر و در لورنت که بویستله ظاهر اولی و در لورنت که بویستله ظاهر
و در لورنت که بویستله ظاهر اولی و در لورنت که بویستله ظاهر اولی و در لورنت که بویستله ظاهر
جله کشور خدا یا چینی **بیت** او اسی که کند ایچ و در لورنت که بویستله ظاهر اولی و در لورنت که بویستله ظاهر
بیت و ناله داشتی و در لورنت که بویستله ظاهر اولی و در لورنت که بویستله ظاهر
و در لورنت که بویستله ظاهر اولی و در لورنت که بویستله ظاهر اولی و در لورنت که بویستله ظاهر
لند و بی بوده تعیین اولی و در لورنت که بویستله ظاهر اولی و در لورنت که بویستله ظاهر
اولی و در لورنت که بویستله ظاهر اولی و در لورنت که بویستله ظاهر اولی و در لورنت که بویستله ظاهر
معانی ترکیبی می کند و کلی در لورنت که بویستله ظاهر اولی و در لورنت که بویستله ظاهر
که من رسولم **بیت** کتم تو و کنی خدای **بیت** اسم فاعل در آمدن و در معانی
اصلی می طلای کلی **بیت** اما حوا شفا حضرت یونس علی اولاد خدای و اولاد

سر خدا ایچ

مهرنگ منگ اولودن در کمرنگ مناسی که کرد **سرخوش** سرخوشی شلا
 که در ایچد وک مسکودن باشی قز مش اولد اما دخی حدسکه وادمش اولد
 حدسکه واد قده حکم که مسه دیو لو خسرول بوبیتلا سرخوشلا مشلا
 قز واد ایچد ظاهر **دیب** خوشی شیا که پیشی بودی که س وک سرخوش
 بهانم می شود تادیک چوقه یاد دارم مزاد شیره سرخوش و صف مرکبدر
 منقله موسو قده بر جوی سرد که موسو و دیو بر جوی دخی خوش و کده
 صفق در جلد ده موک و صف اولشدر مذکور کینینه منکلف اولاد که
 سرسام کی بچرخن موکده ده گاه اولد صف مندم اولد سیکار سیکار
 لافرمیله کی **دیب** اب لافرمیله یلاد ایچد **مرو** میدان نه کاو پروا را بو
 جنس ترکیب موک مخصوص ده گاه اولد ایچد نوع ده رهاب اولشوب مشلا
 غناه کشیده دیو موسو قده مندم ایچد ارشده بوبیتلا واقع اولد
دیب غناه کشیده رو ایچد پادشاه حسن و جلاله که نیسایک سرای که داد
 خواجه نیسایک کشیده غناه ده دیو صفی مندم ایچد ارشده بوبیتلا
 واقع اولد **دیب** میاه عالم و جاصل تفاوت ای قدر است که آه کشیده غناه
 نب وای کسته مهار **دیب** بی بی در میانه بیج طرد دخی اولد در نه
 که بوبیتلا واقع اولشدر **دیب** کلشن جنت ده محب چون که فاله یلار نه
 یلد میانه ترکیبی کل خوشی کور کافش **دیب** دخی خرمین غنده در نه که بوبیتلا
 ظاهر **دیب** هرته شکم اولد **دیب** مخرمین منکفی ویر باده طوند دخی
 اصلی اولدم موسویدر نه که بوبیتلا ظاهر **دیب** بیاده دست میالادی

اندخ خوشی که قطع قطره چکیده است از دل انگود اما بختند اولیچ
 باده دیو لو باده مطیع غنا آید و کین منقله سرخوش صاحب حقایق
 تحقیق لغتد و عبادت بود که بعینها نقل اولود **والباده** القی منماء الغیب
 اولد ایچد دخی خوشی غناب اقله تلتیه و غلی واشتد و غزق بالوبد واده حرام
 قلیله و کتیه **قاله** خواهر فاده موسو قده مندم **دیب** بیج باده باده
 نک بختد کی حافله بوبیتلا ظاهر **دیب** چون بیاده دلم از تو به که کوردم
 همچو باده جکوم دخی و بیانه بسوخ **دیب** کوفه دیک لوفه در نه که بوبیتلا
 ظاهر **دیب** هفت و نکس دیو حقیق **دیب** نیت بالا تو از سبای **دیب**
 حقیق **دیب** یچ قاتل کی کدر اعلی هفت اولد **دیب** در ترکیب اولیچو الذ حد
 اولشدر مناد ترکیبی بیچ بدیغش در بیو منامه منقله کلام منقله تحله
 اولد **دیب** فرنگ بیانل کلسه کول در بافت الله تعالی دیک لوفه منقله
 در جلد و ناولد الله تعالی مندم دخی کلود ترکیب دخی اولد منامه استعمال اولد
 منقله کچد دیو بوبیتلا اولد منامه **دیب** منامه کچد **دیب**
 اصل که تادسیه و دیو مندا اولدم **دیب** طایف کچد **دیب** ده منقله دیو
 منقله **دیب** فرقی میاه اولد و بیچ طرد دخی اولد کول در میاد جمال و بیچ
 الغریب صاحب و منقله خیل منامه کلا کنده عاقل اولشدر و کول
 مناسی دیو لو در ایچد دیو لو و دیچد یوده بیچ و کول دیو منقله کچد
 کچد و منقله خسرول بوبیتلا واقع اولد **دیب** چرشته وید آند و با
 منقله **دیب** صبار ابر و کول منقله منقله در دیو منقله یچد یوده بیچ کول

سناسن بیایه ده بیایه دید کلون قوتی در که هر چه صف دیو بود مشهور بیایه
 انچه اوچه فرزند انشی در صف رسیده چارک اسج در پر و از بیایه انکه
 هوایونند چرخ او در دست خود اولسوه بیایه اولسوه شاهین اولسوه
 جلوسه جوج الملاء اولسوه خصوصیه سنقرک و شاهینک اعلام مخصوص
 زبده وارده شاهین بیه سابق ده مد کمر در سنقرک اولسوه بیایه
 مد کمر **دینیت** سنقرک هند سناه شده خطانده بلقار آمده شتار ستور
 مرز **در قاز بیط** قاز فقط فارسیه زبده که بانکه بیانند و کواوند بیایه ظاهر
 خط قاز ایکس بوجندن دره شقی سنکه که زبده قاز در دینیم باد در
 انکه کوبیت خط ظاهر **دینیت** در شکم باز که چندین خط **دینیت** که با جا
 و نرو و بلیت **که سنقرک** سنقرک دینیم جلوسه جوج و احد در کی سنقرک
 احوال سید خرم دینیم سنقرک اوچاق قوی و اولسوه کی اولسوه ارک
 اولسوه دینیم اولسوه که سنقرک دیو جلوسه اوچاق سنقرک اولسوه
 خند اسج **دینیم** شنیده ام که بتساب که سنقرک که کف حور و زبده که بخیر
 مرز زبده بوجن زبده خور که خورده ام دیدم کسی که بملوک جزم خوش
 چه خواهد دید **دینیت** خصوصیه قیوه در احوال اولسوه ده دینیم دیو زبده
 که بویته واقع اولسوه **دینیت** که از زبده سنقرک و دینیم اولسوه
 دینیم که بود سنقرک از زبده بوجن زبده سنقرک دینیم اولسوه
 که کسوف قیوه در دینیم قیوه در دینیم اولسوه دینیم اولسوه
 او دینیم دینیم و نود تا کید احوال و زبده اولسوه که کسوف اولسوه در

چند به انواع در اول سبده لفظ کا و ن اوله الملاقه میسر در میشته است
و اگر در اول جهته که بر نوع کا و من وجه اولی در آورده باشند و خدا
نموده من وجه دشتی در پنجه ایو میباید که نزدیک بکوز کورب کوز تو میش
چند که میوی و او در اهلی به و دشتی به الملاقه سابقا بیاید اولند به لقا
دشتی به الملاقه اولند به بویستند نظام در **دب** به ام آید ش تا کالید **دشتی**
پلند از پس پشته میاید ش اوله سبده مذکور حیوانک میاید
جای اولش را و میاید اصلی میاید کا و در معنی یکی سی کا میاید دیگر
بنوی اول چند بگویند مضاف الیه تقدیم اولش در اسم اولش در
فرستاده اند شوی لاف فارسی ده شوی سابقا بیاید اولند
کوسله بران خود را میاید کا و ساد در معنی شوی برایش چکن صغر در کا و
ساد اضافی اوله معنای افاده اید را آخری میاید مثل معنای عام ترکی و معنای
خاص اسمی به ایچید در جا و جوب ده که گفته که تکرار بیاید اولش در **د ام**
در جان با چنده بر پی اولیافه جانور لاف فارسی دلم و بر لوب پی
اولانده د و بر لوب یکی سله ادا سله خایون و اید و یک بویستند نظام
در **دب** د و دلم هتد ازین شیوه فرقه که کار میاید اند چون خواب و خواب
ایکی سید جنس چار پاده او و یک قوش چنده دکل اید و یک بویستند نظام
هر **دب** شب بویه کوفه ماه پزاده شده بخواب اندر و مرغ و دلم و دده
د و مزید چنده اید و یک بویستند نظام در **دب** نه هر اید فاده از د
پشته که د و زاده و د به د بجر الزیاد صافی نند و غریزند

[illegible]

[illegible][illegible]

نه در مورد اول سود و خوردن اول سودا قبل تیغ و دیگر که بکنند که
 بویستند واقع اول بید **بید** بجهاد را خطی من اینجا ده که تیغ او نشد
 عریاض شد آواز که نهد من نه آواز و مرسته تیغ و بولونه که بویستند
 واقع اول بید **بید** زیاد شجاعه نوز و تیر شده در کاس سرها چاشنی
 طالع سور که بوز تیغ و بولونه که بویستند که اکتوب **بید** مرا گفت بنکر که بوز
 تیغ که کس بهی منی بکوشی که از هر چینه **بید** اصل تیغ در زانیه
 تبدیل اول نشد و کویج ده تبدیل اول نشد که کویج اصل که بزرگ نه که بوز
 بید ظاهر **بید** برار استم زد و دراه کویج **بید** چست نادیک بارند
 بی خطه قادیه ده بویج که بوز تیغ بوز تیغ ایدر لوزا غینه تبدیل
 ایدر لوزا کویج ده زای تبدیل ایدر لوزا با دیر و بولونه اصله با غیاب
 در منافع ترکیبی سی باغ او کاویج در که او کا تو که دله باغوان در سر لغیر
 خصوصیل فی اجوف وضع اول نشد که بویستند قبل طالع **بید** ظاهر **بید**
 شکم با که کشتان شاه سیر و بولونه کند نای خورد شمشیر **بید** و لیک اف
 تیغ اول بکوت و در **بید** مشعید و لیک و اشام شمشیر با خیر اول
 معروفه که تو که دله او که خیر و بولونه اختصار بویج و در مذکور **بید** معروفه
 خیر طالع شایع در نه که بویستند واقع اول بید **بید** حدیثی بوز چو و بولونه
 مر لیک و با خیر خیر که دله بویج با خیر ده خیر و بولونه که بویستند
 واقع اول بید **بید** شید ام که بتضا با کس شید **بید** که دله و اما که بوز
 سرش دنی بویج و بویج **بید** خشت و **بید** با ش **بید** و بویج حربه خیر نه

که در زیر
 تیغ

با دیر در مقابل بویج بویستند ظاهر **بید** سر سرگرفتند و بویج و رافه بکشد
 با خشت با که کشتان مذکور او زین بویج بوز علقه لوزا بویستند ظاهر در
بید در خشت خشت و بویج و کوه و بویج استی پس بوز و لاجور و کاه اول
 حربه نکند و بید و خشت طالع ایدر لوزا و انکه که بویستند واقع **بید**
 بی لای سر و بید **بید** با و در خشت اکتوب بوز و بویج خشت خشت و بویج
 در نه که بویستند سا بید اکتوب ایدر بویستند ده منفرم **بید** برآمد
 خشت تیغ و خشت **بید** کویج هوا بر زمین لای کشت خشت لای مشتر که در
 کویج منافع ده کوه نه که بویستند واقع اول بید **بید** بویج تو که کوش
 کند از کویج **بید** چنانچه در لوزا هر دو و با بویج ده و در با ش تیغ اول
 اند که الی زجره که ایدر لوزا دیو خلی بکول او کشتا تیغ و دفع ایدر
 منافع ترکیبی سی ده او که دله ایدر **بید** سر خیر چندان دله و در با ش که
 بکشت شد بویج بویج با ش بویستند اکتوب اول دله که او بویج سر خیر
بید بویج دله و در با ش با ر و **بید** چو تیغ و زبا اخته بوز شمشیر شاه
 ده کشته اکتوب او بویج اکتوب اول دله در **بید** **بید** کشت تیغ لای
 ترکیب با خیر ده کوه در او دله تغییر اول نشد و در هر با لای دله در نه که بویستند
 اکتوب **بید** چو دله و در بویج با ش در خشت شد از خانه او دله تیغ تیغ
 باغ بد اینه تیغ و در بویج تو که دله تا هر انده تغییر اول نشد و کویج
 او بویج کویج ده که بویج با ش او کشته با ش او سر لوزا که بویستند
 اکتوب **بید** با د کوه تا بویج بویج **بید** کویج کویج راست در خود نشد

اصل کوزه را اگر بی معناست آخرند بی کاف کاف تصغیر در معنای ترکیبی می کنند
مثاب در **بنده غلام** کنیز کنیز **در بی بر باد برده** بنده مطلقا سیر
از کاف اول و ثانی و اول و ثانی که بی بنده ظاهر **در بی** سپاه اندر ایران
پراکنده شده و در و در و در و در **بنده غلام** لاف فارسیه قول معنا
سند در نته که بی بنده ظاهر **در بی** غلامی که کهن پیوند با شده بنده بلکه خو
یشاوند باشد لاف عربی که غلام خرافا صلیه شلطه بحر العرب صاحب
ناله جملی غرایبند و در که اول کلاهی که غلام تشبیه شده سوبلی در عربی
ای که نقل اول غلام قول و اول غلام نقل طریقی در جمله غلام و یرو اما قاف
سبلا در حق جوف استمال اول شود ویش قول معنای اول غلام لفظ
فارسی در اول غلام معنای اول غلام عربی در یکی فرق انبوی خط
فاحش است در بنده چده غلام در فرق انبوی بنده قول عبد معنای
دیشما او نده ده غلام لفظ در غلام بار که تو که دله او غلام باره
تو تحریک لفظ مرکب غلام باره و لاف فارسیه انبار در لاف که بو
بیه و ظاهر **در بی** نشاء از بر باره امند باز **در بی** رفت با و بی سوزم
سازم مذکور مطلق ده معنای ترکیبی ظاهر بود که خطوط در کنیز بنده ناله
دشمنی و مرکب تو که دله که قرناق در لاف نته که بی بنده ظاهر **در بی**
شراب و عشرت نقل معنی کنیز بی و شش **در بی** کنیز تو که دله در آخرند
بی کاف کاف تصغیر در معنای قرناج و در بحر العرب صاحب کنیز کنیز
فرقه انش و **در بی** بود بوش که در غلام اول اول اول

[illegible]

[illegible]

ایک

مقابل است و هر که مناسب بود مقابل است و این طو غیر از آنست که بر
بیت ظاهر **در بی** بخاند و بر شد کین نکته اگر که کوزا کوز نشید را
با را است **عوا** است چیه دخی مقابل اولده اونلا مقابل است و این معناس
صلح در مول و صلح و بخل بود و علم چپ و راست و بوز کوزا و این کاه اولده
نبدیل ایدر لویج دیور نشه که بویستد واقع اولده **در بی** نه هر که طرف کوزا
نهاد و نشد نشی کلاه داره و این سرور و **دانه** قوی و غنی اگر اولده
غند و او تو و غره کوزم دیور کوزا و ده کی کوز دخی بود معنایه در غره و ده
باشند اگر که اصل و غند و او کوزا و دیور کوزا و ده دخی دیور او و غند و ده
در بی این کوزا و ده که شود این سوز کوزا و ده که شود از سوز کوزا و ده که شود
هر بر و نشه کوزا و ده دیور نشه که **در بی** و دخی نکا قدسی سره الفریز بویستد
ظاهر **در بی** کوزا و ده که کوزا و ده معنایه دکلدر را **در بی** کی قومناست
کوزا و ده اونلا هر که مرکز کوزا و ده که بویستد ظاهر **در بی**
سوزا کند و بیوید و بر و دخی نکا و ده که سوزا کند و ده که سوزا کند و ده
نکه بویستد ظاهر **در بی** پیش پیشه بی سوزا کند و ده که سوزا کند و ده
چیده و بنا و ده **در بی** سوزا کند و ده که سوزا کند و ده که سوزا کند و ده
من نقد کوزا و ده بویستد ظاهر اولده **در بی** قاری قاری سی توذایش
نکه بویستد بویستد دخی اولده **در بی** و او و دخی چو کاه بزه سوزا کند و ده
از سوزا کند و ده **در بی** خیم بکلم اولده سوزا کند و ده که سوزا کند و ده
او سوزا کند و ده خیم بکلم اولده **در بی** سوزا کند و ده که سوزا کند و ده

[illegible]

مرد شوی زن
نشان

מד ארור

مردیت بیازمانی و انکه زن کن
پت

62

مناجیه و صفتی آنها را بجز در این دو معنی که در این کتاب مذکور است
نه که بویید ظاهر و **دیده** بویید خود بیکار و ملک فرد که بچند حاجت
نیوایند و **دیده** بویید مردی که مستحق شایسته از سلاطین و درباریان و
مستحقان و بویید مردی که مقتضای قاعده و تکیب و موافقت و صفه
اضافه و راسخیت نقل اید جلای اضافت و سنی قطع اید و راسخ
صوفی و اخروی ساکن قلوه و **دیده** بویید که لسان عربی که زوج معنا
سند در ترک و دله و جمل معناسی از زوج معناسی زن و انزوا یکسند
و **دیده** بویید لسان و فاسد و زنا یکی است و **دیده** بویید در مثل زنا و **دیده**
دیو و اول وقت و زنا و زوج معناسه اولی سابقا حضرت شیخ سید
منقول در کلامه و **دیده** بویید زنا اول معناسه در مرد و زنا دیو و اول وقت
زنا لسان عربی که مراد معناسه در نه که بویید و واقع اولی در
دیده بویید بویید اگر مودت و ارادت کسی کند مودت و ارادت
و **دیده** بویید اول معناسه یکی است و **دیده** بویید لفظ اطلاق اید و **دیده**
زنا دیو و بطریق الاستعاره بعد از مرد و دکل و بویید بویید واقع
دیده در نگاه مکرر هنگام بویید و **دیده** بویید که مرد که است و زنا کلام
چشم دیده بنیادینا کور چشم کور و کور که تشبیه استعاره
طریق چشم و دیو و نه که بویید ظاهر و **دیده** بویید بویید چشم
نیم و **دیده** بویید در آرزو و **دیده** بویید که چشم چرخد و **دیده** بویید
و **دیده** بویید در چشم و **دیده** بویید که چشم و **دیده** بویید در اطلاق

اول صفحہ و کلام دیگر زینت

درنگن ی ۱۵

بر دیده چشمک می خیزم چون موسم دیار شد.

بدان سا که ذوباد خود خیره ماند جشید که اصل جام شید درسته که بویست
 منظم در بیتجهان را از دل بوقین وامید که گفتی مکرزنده شد جام
 شید **میشید** گفتی درسته که بویست ظاهر **دیب** بد و گفت از افسا که
 تابنده شید بر آید یکی پرده بینم سفید **کانه** مذکور باد شاهد جام چای
 ناسی کشته تشبیه ایدر اول اعتبار کند و سنده جام شید و دیو
 صکره و الفی تخفیفاً خالقی اند **بوخرشید** **افتاب** یکی دانی مرکب
 کشته الملاحی شایع در مآثر نویسی بر اعتبار **لحمنا** ترکیبی بود بیاف
 اولیچ اول اعتبار از ظاهر بود خود شید که معنا ترکیبی سی ظاهر
 بوجوه شید که سابقاً معناسی بیاف اولند بوجوهی خورد در اصلی
 خوره در عند التوکیب ها ساقط اولمش در مخرجات بهر لویه ده نوز و حکم
 الا شراف شرحند علامه شیراز که کیا فخر بیانند بویست در مشدر مذکور
 خوره ده دیو و شرح مذکوره اول وجهه مسطور در خورشید دخی داد
 استعمال اول نور ساق فارسیه خوره بویست که کند و سنده که بو
 بیتد واقع در **بیت** طر که چو تابست خورشید نه **کشت** بر از قلم
 رخ اسما و استخوره شید و ذیج اولاد خوره اول معنای اولیچ خود
 شید کنند یکی اسنده مرکب اولاد لازم کلور بوشید یکی اسمی تو
 کیب اید بینه بوشید اسم اشک بعد ده خاله دکلر اما **افتاب** بیاف
 ترکیبی خوری در بوجوه تاب در مآثر ده اسم قاعدر تو در بی معناس
 قایا بیدیل اولغندر بوجوه ده اف در اصلی اب در بینه ده باقی

الفی حذف ایلدیر
 جشید ویریلر

نبدی اولغندر اول بیدیل ساق فارسیه شایع در مآثر بهلوی ده دیو و دیو
 ده دیو **افتاب** بیاف ترکیبی سی خورشید ویریلر در مآثر بالیج در قناری
 عاده در هوا اولد کل در طبیعی اولد خا در مآثر قناری عاده اولد سید
 صونک قناری کشته نسب اولند **هوانک** اولد **افتاب** کشته الملاحی
 که بویست ظاهر **دیب** خور و **افتاب** تو **کانه** مذکور باد شاهد خواجوه
 هنده مذکور معنا ترکیبی مرکب اولد فی اعتبار ظاهر در اول کشته
 بانکه اسما رسید که اکثر مرکب اید و کوفه الفاظ مواد مذکور لفت
 ده نوامرد اید و کوفه اولد احقاله دارد که **افتاب** ترکیبی افند
 ابده اولد قاعلی اولد باده سید اولیه **افتاب** اف اولد و فی ظاهر
 در نایله ای تحلیل و **افتاب** ایما آفت جابرین عزیزی در اسم فارسیه
 بگو اولد ده بعد دارد در هوانک بویست کله اولد معنا ترکیبی و خال
 اولمش در **افتاب** اعلام منقوله و نذر که نند بوجوه **بوخرشید** و **کجه**
کیان خور و ملوک بجهده **مکندر** بویست لفت درسته که **شیخ** **نک**
 ظاهر **دیب** جوشید و **نک** شایع نیز اولد **دیب** خور و بویست
 مرد **لو** **مکندر** مرکب در بوجوه خور در که معناسی بیاف اولند بوجوه
 ده که در که معناسی اولد در معنای ترکیبی سی اولد سلطان در مذکور
 لفظ مرکب کیا فوده بینه که کیا و سلتیوه سید علم اولند
 جشید بویست صاحب شوکت و عظیم الشان پادشاه درسته که بویست لرون
 ظاهر **دیب** بینه شایع جرحه و خال خال اصل شوکت بینه که از جشید و

افتاب بیاف

شیخینک

نبدی اولغندر

کجاست و در واقع داستان دارد **معا** از عشق مار و بز بگوید که آنرا
 که صد جشید و کجاست غلام کشته شده دارد **کیان** سلاطین فدی و دن برجا
 و در که او نکل از کجاست در و لغز کجاست در رفته که بویستند واقع و در
 کیان رفته بگو کیان آمد **بجای** ها ما کیان آمد **کیان** اول جمع که در
 کیان تا جمع که در مناسی کلور کیان **معا** اصل سی اولور در
 طابع مناسی ده کلور لغت مشترک در رفته که بویستند ظاهر در
بیت ادکیان بدکیان کوشکونف غافلند **یار** ب این ناز و نیم و در
 در رفته چرب **کیان** اولور مراد معا اولور در کیان ناسید مراد
 معا ناسید در طابع مناسی اولور کیان کاه اولور نون نون حذف
 ایدر رفته کاه بر رفته که بویستند واقع اولور در **بیت** جهان بنا و
 شای که مثل او نایده و انزان نجوم و دانست **کیان** الفاظ فارسی ده
 زخم شای در طابع مناسی ایدر بجد کیان نایده که بویستند ظاهر
بیت نوزارت کیان بوخاس از نصیب خدایتی که بود در خلعت **کیان**
 که اولور سلطان ایدر که بویستند **بیت** باده بجا خورد بایبکی
 حتی **بیت** در طابع مناسی ایدر بجد کیان در رفته که بویستند واقع
 اولور در **بیت** زامعد بید بگوید **کیان** حتی دارد از بهر خدا
 لسان فارسی مناسی کاه اولور الفاظ فارسی اولور کاه اولور
 باید افاده اولور سی ده دیور باده دیور رفته که بویستند واقع
بیت در **بیت** چنوخن بود دوستی با کسی که مایه ندارد ز دانش **بیت**

بیت
 باده هم نورد آینه کی
 کجاست در دادر جام می
 بیاید

باده و رفته که افتاد سخت **بیت** افتاده مراد **بیت** که در بخت مد کویا
 کاف عربیست فخر میله دو کاف بخت کسرا سبلا اوته در که بوده بخت که
 بویستند واقع **بیت** سر بودم زدیو باغ خیزد **کیان** باشد که آه مراد خیزد
کیان اصل **کیان** ایدر توجیم اولور لغز لغز اولور پادشاهان
 حذف اولور **کیان** اصل پادشاه در کف مشترک در طابع مناسی ده
 کلور رفته که بویستند واقع **بیت** بیان بیل و قر که اوشن شنی در طابع
 که کف که آخر لدا **الکیان** اولور سلطان مناسی اولور کید نسب ده
 کاه اولور مبالغه عند ایدر لال و نون و نون زیاده ایدر لری **کیان** در لری **کیان**
 تک مناسی کید منسوب کمر خسر و ایدر دخی الف و نون نسبت مبالغه
 ایچیند و لال عربی لال لغز اولور لال و نون و نون مناسی مذکور ایچیند
 که در **بیت** محاج جوهری مستطود در طابع ده کید و مید لای ده کال و نون
 ده اول الف و نون در لسان فارسی ده جمع ایچیند اول الف و نون اولور
 احتیاج بود در زیوا قلعه اولور که ادا نسبت مرده داخل اولور جمع
 داخل اولور که علامه اولور **کیان** ده اولور احتیاج و ایدر اما خسر و
 ده بوقدر ظاهر بود که الف و نون ایچیند بومنیایه در **کیان** فراد
 مناسی ده کلور نون که ابو منصور طوسی جمع ایدر که لغز ایچیند که
 اولور بوقدر بوقدرت **الکیان** خیمه کرد و در طبع بود چنان که بیک
 کف **بیت** ده باز بسته بون آسمان که پرده بین **کیان** **کیان** ده
کیان ده مراد عناصر و بید در رفته که خسر و نون بویستند ظاهر در

سر مردم نه دیگر باره خیزد

کیا مھر کیا کیا زار چرا
چرا گاہ پیٹہ

[illegible]

ناسی مناسبت قافیه نیک بر نوعی خواص مایند مقبول و کلامی که کتب
 ایدوب مشایخ و دیوانی که مشایخانی نیک و بی اصل بود بر نوعی آید و بر که
 خسرو پرویز زمانه عامه دعا یاد بر سوخته سور و کن بولب در مقام
 نسبت ده حرفی کافله و زیاده سنی و رفاعه سنی و نه بیاض او فیه کلامی اذ شأ
 التوفیر یا مشایخ منادی و یکی سوس علی عامه بوا عباد و القاب سنی
 ده و در نه که بویستند ظاهر **ربیب** ازین ذرف چاهست دهانه دهه
 و زاده پس زاده شایده دهه **مطلقا** حکم اولوالامر معاشده استقال
 اولونو نه که بویستند ظاهر **ربیب** که من تا ترا دیدم ای جاف من نیم باد
 بول خونیست **چون چرا** چون جیم عجمی و اشباع ضراید و واوله اظهارید
 لسان فارسی استفسار یا چون در لسان غریبه که کینا کی ترکی دله و ترکی
 نیک حالده استفسار اوله لریچ سن دیوانی چونی دیوانی
 کینا حاله دیوانی در دیوانی بود عجمی نیست و در نه که بویستند ظاهر
بیب و ترکیه مودم چشم نشسته در خون **بیب** که در طلب حال مرطبه
 چون **بیب** در ریختن یوده عجم هر چونه دیوانی که بویستند واقع اوله
بیب اگر بیست و زنی بند و افسوس **بیب** من کیم هر چونی کینا کینا
 اطلاع ممکن اولیوب حقیقت استفسار جایز اوله و غند و او تر
 حق تا حضرتی بیچنی الیه توصیف اید و از ویچنی دیوانی اما چون کیم
 بچیل اوله و لیکن اشباع ضراید و واولیه لسان فارسیه تعلیل
 ایچون نه نه که بویستند ظاهر **ربیب** چونه شالم نیک اوله ستاره اوله چونه

نیم ذرف حلقه مناسبت اوله چونه اوله چونه مناسبت در واوله اشباع ضراید
 کر که در چونه نانی تعلیل و واوله اشباع ضراید تعلیل اوله کلام در ساد
 کینا بویبارت بینا مناسبت تعلیل استقال اولونو نه که بویستند ظاهر
بیب دید و دیوانی کیمی یانه سوسین **بیب** چونه اوله او چونه یونس
 یانه سوسین **بیب** بلا اشباع اوله چونه لسان مشترک در تیش مناسبت
 ده کلامی نه که بویستند ظاهر **ربیب** کو خلوت عمار اشعاع رخ بر دریا
 چو صبح در آفاق جهانه سر بر از **بیب** سب سب سب ده بویستند ایچام وارد
 بلکه اوله مناسبت اساره سب سب سب کلام عام اوله چونه کلمه بیکی کیم اوله
 مناسبت حلقه سب سب سب مقام مناسب معنی در بر مقام ایکی مناسبت
 عجم کلام مذکور زیاده لاف و بویستند تیش مناسبت چونه بنایم
 ترکیه و چونی و او چونه حذف اید و مرثله چنان و چنانی دیوانی نه که
 بویستند واقع **ربیب** چیت و سم سب سب سب کیمی پیش روزی کیمی
 زنی پیش **بیب** چونه اوله چونه این دیوانی چیت سب سب سب اوله اصل او نه
 ده استقال اوله چونه دیوانی نه که بویستند واقع اوله **ربیب** کینا که بد
 چونا یینی چونه کینا کینا کینا سب سب سب ده در نه که بویستند واقع
 اوله **ربیب** چینی بوی کیم و چونی **بیب** کینا کینا کینا کینا کینا
 چرایم چیت کسر سب سب سب مرکب در بر چونه چونه در نه مناسبت عجم
 نه نه در دیوانی یوده چونه چونه سب سب سب دیوانی را در لسان فارسیه
 را شول مناسبت افاده اید که ترکی دله او نه ایچونه دیکله تیر اید

تا بخانه دیو نشه که بویسته واقع اولد **بیت** هر تن بقی مرد را می چیم
بهره نشی سر بر نایم **بیت** بوزد بچک بوده یک بیک دیو نشه که بویسته واقع در
بیت بدانی یک بیک جله و این من یک بامی چکود غافا بخی یکشور
بکشور دیو نشه که بویسته واقع در **بیت** دکشور یکشور جهان فراخ
زده نویر رخسار او بیخ و مشاف **دانا ناداداد دوت** دانا اسم قلعل
در دانتون معناسی بی در دانتون توخیم اولفند منته که نکته
داده خنده انده جوا اولاد دانه بومنا به در بچک دانی و انلیدی کشاید
دانا مشق اولیچ معناسی دکر اولاد معنی داسم جامد اولیچ غیر معنا
دارد در سخندانه جزدانه فرزند بیایه اولو ذوب در دانا بلورید
الف که آخر که به لاجوز اولو معناسی انسانی ایدر اصل دانا نالک بیانند
دانا نکر **بیت** تفصیل اولفند دانا مقابل ناداندر کک مقابل ناکس مرد مقابل نا
مرد اولدی کویسانه فاد سید نا اولاد سلب در اول کلمه داخل اولو
مدخولک مدلولند اولاد معنی سلب ایچر موصوفه بوقاعده
اوزینه نادانک معناسی بی دکلدر منته که نامردک معناسی ایدر کلا
خاشیه مطالع ده سید شریف نادانی دانا مقابلند اولفند اصلاً
انفند دانا مقابلند دوت دکر اولو نشه که بویسته واقع او
بدر **بیت** دواند کرد انا کرد و ظکر مینه برین کلمه کرده **بیت** بدیش
دانا اولم قبولی چکوخه **بیت** قیاسی اب قضا قالده دکر بدون
دانا مقابلند او باشده دکر اولو نشه که بویسته واقع اولد

زده

مشق از این معناسی
دکر اولاد اسم جامد

بیت نوح دانی که از دانا او باشده ندانفندش را کسی به ذقناش
بیت نداناد و خبر داند دانا باش که خرابی کور آمد چو خفاش **بیت** بر شک
دوم دوشی سبوق کاشی **بیت** سر سبب بدیم که کرم این او باش **بیت** خرد کوچک
کلا نا بوزک بوزر کوار ستون خرد اولاد در اولاد بچک بوده غم
خرد شد و بر خرد و اندن مشق داسم مشق در مرده کوی او اولش
شد به لسان طرسید خرد دیو خرد دانه کی خرد استعاره اولش
نکته دقیقه ایچو خردک مقابل کلا در منته که بویسته نامرد **بیت**
عدو را بچک بنا بشمر **بیت** که کوه کلا دیدم از شک خرد **بیت** کلا نلک
معناسی ایدر بچک کی در مقابل بوزر در منته که بویسته واقع در **بیت**
جهان بانی و تحت یکشور و مقام بوزر کبک کوچک مدله بوزر اولو
بوزر امید دانا بوزر جمعه جوا اولاد بوزر بومنا به در **بیت**
بوزر اولک تلید اولش **بیت** صولک استادم بوزر امید اولش **بیت** بود
جورک اصی بوزر مهر در سرب اولش در کانی جمعه تبدیلی قاعده تعریف
در منته که توجش و جلناره سر کفین دظه هر دعباد فاد سید نو
کسی کلا سر کفین دبو کاه اولو بوزر کخرد مقابلند دکر ایدر نو
خرد بوزر دیو نشه که بویسته واقع اولو **بیت** ستوده بود تو
خرد بوزر که از آدمی نیامد سترک بومند بوج تجوز اولش اولو
خردده معناسی کوچک اعتبار کلا یا بوزرک ده معناسی کلا فاد سید کلا
سترک سرکشی و لچ در منته که بویسته دظه هر **بیت** نباشد نیداند

لج

اش

خداي بزرگ بجز کافريه را پس سوز منيذده اختصار اولفتد سترک
 چنه دار مناسنه ده کلون نه که بويستد واقع اولد **در سيب** در کشتي
 و کلاه از بزرگ **تا** نازيد کرايد ان کرک سوز بزرگوار سترک در بجز
 بزرگ در که مناسي بياف اولفتد بجز اولد و در که ساه قلديست
 يافت مناسي افاده ايد در تر شهور ديور مناسي شاهه لايون شاه
 انجور لايون واد مناسي بوله ياراد انت در نه که بويستد زياده
 کلام و بزرگ و اولد في بيانته کوا و نه کوا **با** و نه الله فاني بزرگوارک
 مناسي بزرگي سي اولد لايون در اما اولد لايون مناسنه ده استقال
 اولد اولد قذ بجه بزرگوارک اصل بزرگوار اولد اولد اختصار
 اولفتد اولد **کرم کرم کرم** سترک سترک سترک سترک سترک سترک سترک
 در نه که بويستد ظاهر **در سيب** سترک سترک سترک و هو انه کرم الله
 سترک سترک سترک سترک سترک سترک سترک سترک سترک سترک
 در مناسي بزرگي ده مناسي خاص علي به فني ايجده اخره ها زياده اولش
 در ساه فارسينک بوقاعده سيبا بنا بيان اولش در کرم سترک کرم
 استي در سترک مناسي اصل سترک سترک که بويستد ظاهر **در سيب** سترک
 که کشت از سترک سترک سترک سترک سترک سترک سترک سترک سترک
 خط ده که طويستد لايون در کنايب ايد در نه که بويستد ظاهر **در سيب**
 تا کار جهان رست کوي و بوشود **در سيب** و بوشود و بوشود و بوشود
 بوشود ده که استيناه خط اولد اولد نه قدر حاجت اولش اولد بوشود

امبارد

باعتبار کرم سترک مناسي کرمي استي اولد کرم سترک سترک سترک
 ايد در بوشود اولد کرم او مناسي سترک سترک سترک سترک سترک
 که ايکي داني در اولد سترک سترک سترک سترک سترک سترک سترک
 بوشود اولد کرم خود بوشود نه که بويستد واقع اولد **در سيب** سترک
 بوشود کرم خود بوشود نه که بويستد واقع اولد **در سيب** سترک
 در نه که بويستد ظاهر **در سيب** سترک سترک سترک سترک سترک
 چنه بوشود و ماد کرم کرم ياشنده ايد سترک سترک سترک سترک
 در بوشود و تاب کرم کرم سترک سترک سترک سترک سترک سترک
 مناسي بالبح استيه ملا سترک سترک مناسي بالبح سترک سترک
 مناسي اولد يارده و ايد در مناسي طبع هواسي استي اولد در سترک اولد
 يارده کرم مناسي ناپ قينده و ايد در مناسي طبع هواسي سترک اولد
 کرم اولد سترک سترک سترک سترک سترک سترک سترک سترک سترک
 ملا سترک سترک سترک سترک سترک سترک سترک سترک سترک
جند کرم کرم جند سترک سترک سترک سترک سترک سترک سترک
 کرم سترک سترک سترک سترک سترک سترک سترک سترک سترک
 بوشود سترک سترک سترک سترک سترک سترک سترک سترک سترک
 خروک بويستد که قرأه السعدين ده مذکور در ظاهر **در سيب** سترک
 قدم بوشود جند قدم سترک سترک سترک سترک سترک سترک
 بوشود بوشود سترک سترک سترک سترک سترک سترک سترک سترک

سترک سترک

اولد سترک

اولد سترک

[illegible]

مجلس شورای ملی
تاریخ ۱۳۰۲/۱۲/۲۵
شماره ۱۲۵

ندارد و هیچ ماوی و متغیر کوفی
پیاده

آیا بجز ده و وضع خاص معتبر و درسته که بیت سابق ده خنجر اول و
 بیست و پنج معتبر در نظرگاه اعلی کرک در که بجز دیده اول و ده
 سند و اعلان و لو که بجز دیون بجز ده ظرف اصل ضیاء کل طشرید
 نظر در او و در طشرید و او زرنه یا این متل را به ده بجز دیون و زرنه که
 بخود خواوند بکلام متلا ظاهر در بیت مرغان و کنگرهای شاه چو
 غنایان در بجزهای کاغذ کاغذ سبک کوشک دیون و زرنه که شش
 غریب بویستند ظاهر در بیت باده نزهت طبع مبارکش دایم کند سفا
 و تیب باغ و حجاز و کاغذ چنگ چنگال چنگل چیم عجمه خوش قینای
 در نه که بویستند ظاهر در بیت سبب باز تو اهل بیوز و بوقی بک شای
 عین رفیق و در چنگل چیم عجمه نفس مشترک در میان التونده شای الت
 اسیر و که زکا دله او که چنگ دیون بیت مذکور ده اول معنای ایهام و
 و از در استعاره طریقه ایله آدمی ده چنگ استغنی او و نورنه که بویستند
 ظاهر در بیت پیاده که دیدی که چنگ آورده سر شسواران چنگ آورده
 چیم عربیله ایوان چنگ صواش معناسنه که بیت مذکور ده ظاهر در
 چنگل چیم عجمه یونقی خوش در نای در چنگل چیم عجمه یونقی چاد پادشاه
 در نه که بویستند و نا یکی یونقی ظاهر در بیت زعدله او شده باز بویستند
 چنگل چنگل ایمن او شده شیر سیاه یا شیطانه نه این ترانه برده درها
 باده چنگل نه افه در ده کند درغ میباید یا چنگل بطریق الاستعاره
 آدمی ده ده چنگل استعمال او نموده که بویستند واقع اول بیت

سوره شبنم بنشست و با مدام برخواست کیه قطره قطره اولی
 ذاده نونا و نام اکینا کوکدن یاراید و کیه بوییدن ظاهر در بنیاید
 زاسما ناول و نام کیه بوییدن زاده و درم آگاه اولد ناول الفی حذف ایدر
 نکه بوییدن ظاهر در بنیاید سخنها ت چون در کشته نواس و ناهوش
 بود سنجی و است ذاده شوه قطره در کیه ظاهر اولد و ناول و نرسند
 کیه اولد دانی هولان اینی و در کشته اولد نکه بوییدن و منم
بی خوقه کیه و خرامد و بر عادی چنی از شرم روبا و عرقه ذالی رود
 باد باد و زده از بوستان شاه و ذاده باده و رفقه لاله رود اولد
 هولان اینی و در کشته اولد نکه بوییدن ظاهر در **بی** ایا کر فیض
 دست او یا بدست در هوا چیه کیه شوه ذاده ذاده کشته مشترک در شوه ناول
 ده که اولد صوره و یوزر و ذاده دیور نکه بوییدن واقع اولد در **بی**
 ناهله ماه او شتا و کشته کیه اسماء شوه ذاده **بار** اسم چند مره
 که کیه باغه او که بارها دیور و منای اصلیه اعتبار اید باریدن
 مایه در اسم در اصله الما صومیله یوزر علم اولد در کاه اولد
 منای اصلیه اعتبار اولد و نرسند ده باره دیور نکه بوییدن اکندر
بی چون اینی اوجی کم شوه هلیا باغه ذاده و نرسند **بجر** کیه
 صاحب نم و ذاده ذاده اقامت در معیار جاده صلیب اولد ذاده ذاده
 الفی در لاله فارسیه طویله نکلد دیور و یاش در خشتا مقابلی
 در که مناسی قزو در نکه بوییدن ظاهر در **بی** کیه شخافه و

رو باند غلطی در سر سینه هر که قانع شد بخشت و نرسند **بجر** در ست
 لاله فارسیه قایم کیه باده و دیور و قافیه دیچل باده و نرسند دیور
 نکه بوییدن اکندر **بی** کیه براد سماجی آب بر سر بختن جامه هایش
 سر بر نرسند و دیور نرسند **نکین** و **نکین** لفظ مرکب در بوییدن
 نم در مناسی ساینه بیا اولد و بوییدن کیه در ترکیب اولی الی
 حذف اولد نرسند نکه بوییدن کیه بوییدن کیه بوییدن کیه بوییدن
 لدر قلوب نکه آگین دیور و لاله فارسیه نکلد ده بوییدن و اصلیه **نکین**
 در نکلد مناسی یاش طویش در نکلد مناسی نم طویش در نکلد
 لفظ مرکب در بوییدن نم در بوییدن نکه در لاله فارسیه نکه لفظ
 لفظ عبارت در که اشراط طریقیه اولد نکلد مناسی بختن یاش کیه
 نخط در کاه نکلد نکه تعبیر ایدر لفظ نکلد نکه افیون نکلد دیور
اکینه شسته **مینا** مینا مینا در اسماء نکلد مینا و کیه بوییدن
 واقع اولد در **بی** او که عشفه در مرش در **بی** او که اوینه در بوییدن
 مینا و **ولا** کیه مینا و نکلده اولد و نکلده او تو در **بجر** القریب سماجی
 مینا کیه اسماء مناسی و اولد لاجوردی شسته کیه فیوچی و کوشی
 اوید و دیش در غلط افش و اولد الما قلوب نکلد مینا و شسته اید و کن
 نکلد در اسماء طریقیه الی شسته مینا و اولد لاله لفظ در نکه بوییدن
 ظاهر در **بی** به خود بوییشن نکلد نکلد نکلد او سله ذاده او ذاده
 اکندر دیور نکلد نکلد شسته الما و اولد نکه بوییدن واقع و

بیت طیاره و انکو این نکته حل بشود که در نه شیشه داره و اجل نیست
 بحسب الوضو شیشه آبگینه ده عام در بوش اول و سوه طو اول و شیشه
 وضع لغوی سیبیله صرجه ده اول و فطره اطلاق اول و نور ایچند صو
 اول و کول و در که آبگینه اطلاق اول و نه زیر که مرکب در ابلیه کین ده اصل کین
 در این معنایست نه که کینله ناکل فرقی بیانشدا کنند و اخرنده غی
 هامنای عام توکیچده معنای خاص علی به نقلی در بیچ اول و هم صوفی او
 لد و بی اعتبار اوله جامه که ایچند شارب اوله آبگینه اطلاق وضع لغویست
 موافق در نه که بویستند واقع اول و در **بیت** و خود نودخ آبگینه با ناله ^{ناله}
 ناله پیش که آبگینه اید بر سئل اما مجازا شیشه به بوش کین دهی آبگینه
 اطلاق اول و نه که بویستند واقع اول و **بیت** بدیده راز جرج از جیم
 سینه بوش صوره در حجاب آبگینه آبگینه در کولی چون صسته
 کینه اول و اول بوش بید کوفته روی **چهره** رخ **رخسار** و **یدار**
 رو و بونه در اوله اشباعیلله اما اید ایچو تویج در توجده اوله
 شنه به روی بید و یوزده معنای اولی کینه به که ککسی و کله مرکب او
 پاکیزه روی و بوشنه که بویستند واقع اول و **بیت** حاتون خوب
 صورت پاکیزه روی و **انگشتی** و **ناله** خاتم پیوفه کوباش **دوبله** گاه
 اول و با سنی حذف اید مراده زود روی یوزده و یوزده پیوفه روی و بوش
 و دوبله مدو و اولان یوزده مقابلی یوزده و لسان فارسیله روی پش
 مقابله سنده اسطال اول و در جانب ظاهره ده جلالتا یوزده و بوشله شمع

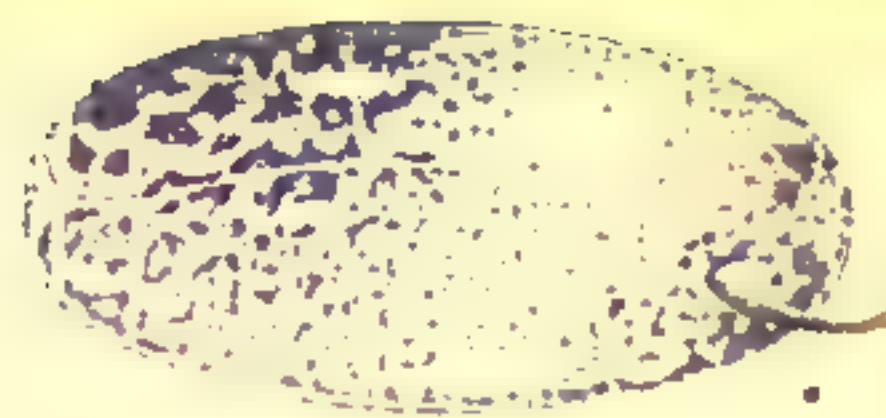
ظاهره اول و نه که روی زمین و بوشنه که بویستند واقع اول و **بیت**
 از آب ناله که نظر از شیشه درخش ستم افتد **بیت** بویستند اول و آب
 بر روی زمین چو اوم افتد **انگشت** خوب روی و بنا کوش و بوش **بیت** کو
 شول خاتم پیوفه شاهد سست **چهره** و یوزده و یوزده پیوفه روی و بوش
 شنه که بویستند واقع اول و **بیت** چو اید و بوشنه باشد از روی و بوشنه یوزده
 بوش چو اید روی **چهره** و بوشنه ده اندوک بوشنه روی و بوشنه اید و بوشنه یوزده
 ده اید و بوشنه یوزده شوبله در بوشنه یوزده در نه که بویستند ظاهره
بیت چهره چو اید بیاد و چو اید نود از ناله و از آفتاب چهره و بوشنه یوزده
 هاسوننه که بویستند ظاهره **بیت** بوشنه بسیار بوشنه چهره ناله
 بوشنه که اید و **چهره** چهره ناله مدو و اوله بوشنه معنای در بیچ
 یلان در کال رخ و بوشنه یوزده که شیشه اید و بوشنه که بویستند واقع اول و
بیت خال رخ که کفالتیه ساکال او **بیت** و بوشنه در که کلاه و شوشنه
 او رنود مرخ لفت مشترکه در کوه که اندوخد یوزده که سابقا بیاه او
 نوب در رخسار و نظر مرکب در رخسار ساد و در سر و سار و فطره معنای
 سابقا بیاه اول و نوب در متصل اول و بوشنه رخسار و بوشنه یوزده اول و
 بحر الغریب صاچی ساخته شده بود که غریبی سابقا بیاه اول و شوشنه یوزده
 دخی سنی یوزده در بوشنه که پیشها نعل اول و نوب در رخسار بوشنه و کوه یوزده
 در یوزده که زان نعلی که هاسوننه اخیره که اول و شوشنه و ناله کوه شنه و لاله اید
 کلاه اول و ناله که و ناله خال کال اسطوره اول و شنه زانینه لب اول و ناله

رخسار و شاخاد کبی پوشید، باغی که چو قفسه امرا بود بیکلگی و کوی
 کج در قول بکونان چهره سنی او ده تشبیه اند و کلمه کوی شده که بیت سابقه
 مذکور در آن بود و آنجا چهره سنی او تشبیه ای در ماه چهره دیو گاه اول
 ششتری اندیم ای در لور چهره ماه دیو زنده که فرد و سینه بویستند واقع در
بیت بدینسان چو کشتی آن چهره ماه چو کوه یوسف هر سو گاه شد بدید
 نظم مرکب در بر جویند و بدید بر بر جویند و این ارموز ادبی که بر جویند و در بر
 جویند آرد و آن اسم فاعل در آورده اند معناسی که در تفصیل بوجنی
 و کینه که کتار را بیانشند ذکر اولش در بدید و بدید و آن مختصرا و آن
 در نه که بویستند واقع اول در **بیت** نای چینه بیق اندر جام و بدید
 بدید و آنرا در جام ظاهر اولد و بیکلگی برده بچم بدید آمد دیو
 که بویستند ظاهر **بیت** بدید آمد آن چهره بود مندر نکو تر خورشید
 صد بار و نه اصل بدید آمد در بدید ارنده شده بدید آرنده
 در حق نای حضرت تو بیکلگی مدخله **بیت** بدید ارنده و ناهید و خورشید
 دیو لور مجازا ظهور معناسی استمال اولش ظهور اندک و بیکلگی برده
 بدید کرد دیو زنده که بویستند واقع اول در **بیت** و چشم از زمین
 سوید و دیو لور که در لور بدید ارنده **بیت** و این دیو لور را در
 مید ظاهر اولد بود اول غنچه او تو زنده که بویستند ظاهر **بیت**
 دیدار و نای و پرهیز میکنی باز از خویش و آنش مایه که کنی آنسان
 الت ظهور و معنا اولد و بچون الله فاعل اسم استعاره طریقی الله

ایوب بوزده دیدار دیو لور **و اد** لسانه فارسیله و لسانه غنچه ده که
 ذومعناستند افاده ای در نه که سابقا بیانه اولش در اول معناده تو که
 دله لور بیکلگی تغییر ای در لور مثلا غنچه و دیو لور فارسیله تو که دله غنچه دیو
 گاه اولد و آنرا که آورده فاعله اسم فاعل در الفونخند فایدر بر و در قنور
 سخن و در بیکلگی و کوی اصلی سخن او در سوز کوی معناسی دله و کوی
 راده دله مراد فوق قلب در کوی مراد مراد انان در بر و اعتبار
 دله و کوی معناسی چهار در آتاس و در و کوی و در غنچه و کوی و در مجازا
 سرده و او در یاس و متبوعیت در غلبه استمال اول سر مقدم و متبوع
 معناسی حقیقت متوله سند و رمشی در سر لور کوی که سر اول معناسی
 در اولد و سابقا بچو آمد کوی و آن معناده استمال اولش در سر
 معناسی صاحب دیاست و در بر و دی و ارموز که مرکب در و او غنچه
 راده که اکودن فالشی در اول و کوی اصلی و اگر در نه که بویستند و
 نای اول در **بیت** بهو لور کسی در بچم مکرور و نای و نای تو زنده باشد
 که و از چند بهر معنی آن دله بر تو بهر یان باشد **بیت** در حق نای
 اول این کوی که بدگاه باشد و اوله فارسیله مناسب و لیاقت
 معناسی افاده ای در نه که بیانه اولد در بزرگوار معناسی ذکرده اول
 معناده لسانه و کینه یا و ارموز بیکلگی تغییر ای در لور و کوی که آن او صا
 فند در معناسی شاهد لایق و کوی به کوی شاره بیکلگی قول غنچه
 سبق اعتبار سوز کوی که و ارموز بچون معناسی در سوز مصیبت در

در غنچه کوی

نه که بویسته اکلنویس **بیب** کوسنا به نام با سوله و در ده به از خنده
 باهنگام سر و شایسته سوار و در کل در حال محبته مناسب او و بچون
 در مشایعت مناسب در بونوع او خند او و بچون مقام تشبیه و اراستمال
 اولنود نه که بویسته ظاهر و **بیب** ققاب و در مردم چشمت بنا
 دیک سرگانه قنار کرده و در لیا در روزه و بچون ایله در صوره و قنار و صانع
 روح اید و در بونوع کولرن اصل سابقا بیاض اولنیده **بیب** سر سوار
 سزاسه فارسیه لایق مناسبه نام و لایق و کل معنای نه که
 بویسته اکلنویس **بیب** ناسرا و داک بینی بچون و عاقلان تسلیم کردند
 اختیار **بیب** ناسرا و عاقلان و عاقلان و عاقلان و عاقلان و عاقلان و عاقلان
 اولنود و بچون اکلنویس و در حذاف اولنیده و بچون اکلنویس و در حذاف
 دلالت اند و کندن او و بچون نام معنی بود و تسلیم ایله که عاقلان تسلیم اختیار
 اکلنود و در سزادار لفظ مرکب در که مناسبی تر بر اولنیده و بچون و در و در
 که اصل سابقا بیاض اولنود و در خلاصه سی بود و در که بوشیک شنی اخیر
 نسبت نام سی اول و اول منسوب به منسوب ایله نسبت اید و بچون اولنود
 مناسبی ارا را اول و منسوب ایله اسمی از آخر لفظ و ارا را زیاد
 و بچون بچون و بچون اولنود و منسوب به الملائه اید و در شهوار و بچون و بچون
 بویسته واقع اولنیده **بیب** کفتا بچون و بچون و در که بچون و بچون و بچون
 بچون و بچون و بچون و بچون و بچون و بچون و بچون و بچون و بچون و بچون
 مناسب اولنود اولنود که بچون و بچون و بچون و بچون و بچون و بچون و بچون و بچون

که فرزند سینه بویسته ظاهر و **بیب** بچون و بچون و بچون و بچون و بچون و بچون
 سزادار و ارا چفت **بیب** اکلنویس بچون و بچون و بچون و بچون و بچون و بچون
 شدند و بچون و بچون و بچون و بچون و بچون و بچون و بچون و بچون و بچون و بچون
 و بچون و بچون و بچون و بچون و بچون و بچون و بچون و بچون و بچون و بچون
 وقت و لایق و بچون و بچون و بچون و بچون و بچون و بچون و بچون و بچون و بچون و بچون
 بچون و بچون و بچون و بچون و بچون و بچون و بچون و بچون و بچون و بچون
 ده ترک و بچون و بچون و بچون و بچون و بچون و بچون و بچون و بچون و بچون و بچون
 کشت از بچون و بچون و بچون و بچون و بچون و بچون و بچون و بچون و بچون و بچون
بیب کالبد جسد و در که نام اعضاء مشتمل و در و بچون و بچون و بچون و بچون
 که لایق فارسیه او که جان و بچون و بچون و بچون و بچون و بچون و بچون و بچون و بچون
 عیون اولنود و بچون و بچون و بچون و بچون و بچون و بچون و بچون و بچون و بچون و بچون
 کالبد **بیب** کالبد از جان پذیر و بچون و بچون و بچون و بچون و بچون و بچون و بچون و بچون
 هرگاه که خوشتر است از خواص و بچون و بچون و بچون و بچون و بچون و بچون و بچون و بچون
 سنی و بچون و بچون و بچون و بچون و بچون و بچون و بچون و بچون و بچون و بچون
 خارج اولنود و بچون و بچون و بچون و بچون و بچون و بچون و بچون و بچون و بچون و بچون
 اولنود و بچون و بچون و بچون و بچون و بچون و بچون و بچون و بچون و بچون و بچون
 بچون و بچون و بچون و بچون و بچون و بچون و بچون و بچون و بچون و بچون
 باشی اولنود و بچون و بچون و بچون و بچون و بچون و بچون و بچون و بچون و بچون و بچون
 بچون و بچون و بچون و بچون و بچون و بچون و بچون و بچون و بچون و بچون

دو و ماه تمام طوفان شد و بر لبه دلا اولاد نیم تنه و بر لب نیم یا هر دو
 آخر اینها ها اختصار اینچنینند پایه ده که نایه ده که یکی تنه که سابتا بیان
 اولفتش در پیشها انجمن اوزد کند دخی تنه و بر لب تنه که بویستند ظاهر
بیت نخستین کبابی ناید و رخسار تنه که کندی بخت و آخرت
 حاکم ده که هاکبی در بر اسلک المانی و شیشه حقیقت اولیوب اولیوب
 آخرت بردها ساکن لقا ایدر لکانه چتر قیل و لا متعبد اولاد تنه در
 که کمانه بکوزند در لفظ مرکب در بر جوی تنه و جوی در بر جوی تنه
 تنه مناسبت ترکیبی سی کوه سی بتون در لکانه کتابه صاع و سالم مناسبت
 غلبه استیلا حقیقت منزله تنه و اوستی تنه و در لفظ مرکب در بر جوی
 او در که مناسبت کتی تنه در او در دنا و تنه و در لفظ مرکب ترکیبی سی
 کل در او کله کتابه ایدر لوانتلف و دنا تنه دخی لفظ مرکب در بر
 جوی تنه در بر جوی تنه در مناسبت سابتا بیان اولاد دخی اوزد
 را الت یوسف در شول و منکله که عارض اولاد در منده تکیاکی نیان
 منده که یکی تنه اصل تنه در آخرت دخی و او باند ده که و او کبیده
 اولاد و اولاد فاد سید برون تنه نسبت مخصوص به دلالت ایدر تنه
 که برنده تحقیق اولفتش در تنه کوه لوان اولاد که بر تنه و دیو
 تناور ده بولج در اولاد و اولاد یاده سیله نوع مبالغه حاصل اول
 در بحر الفریب صاحبی که بختی از غریبند و بوقلمانی کلامی عیان و برده
 که بعینها ذکر او ننویسند تنه در و خوش گو کلام در سنه **بیت**

بیت

ای سر و ده تنه منده اوزد و بختی اوزد و منده تنه غلط انشور
 و استنها و نایب اصابت انشد بیت مذکوره اولاد که مناسبت دلالت
 تنه یوزد در مراد شاعر و دکن مناسبت غام اولی و تنه یا لکوز مناسبت
 اولی لفظ مغز در مناسبت اولی ترکیب در بر جوی تنه و بر جوی
 معاد در جمع مناسبت تنه که بویستند یکی مناسبت دخی ظاهر **بیت**
 ده که شد و غریب جوی سر و عقلی کف و خوشی در بر جوی تنه یا لکوز
 تنه اولاد یا لکوز مناسبت در حرف با اولاد ایدر که سابتا بیان اولاد
 اما بوی صراع **بیت** تنه ایدر و تنه برون رف مناسبت اولاد تنه مناسبت
 در یا ناید و کلام لسان عربی که مناسبت در یا لکوز مناسبت تنه
 تنه مرکب دکل که بویستند ظاهر **بیت** کوازیه سو جمع ایدر
 مغز و مغز بیده بکوه بس باشد تنه تنه در و بشان بیکر ایدر
 مدلول مشترک در تنه که بویستند منظم در **بیت** او چون نور س و ملک
 داد چشم او چو چاشنی و ملک بیکر را لوان فرقی بوجه و تنه
 که کابیده و دینت و شکل مشترک در بیکر و منبر در راه اولاد و تنه
 ایدر و مراد تحقیق کند دخی اولاد تنه که بویستند ظاهر **بیت** سبک
 استی یوزده مرده و تنه و دینت و دینت و دینت و دینت و دینت و دینت
 کلام قبیلند و مجاز مشهور در **بیت** هاله فارسیده اداء
 جمع و در آخر اسم لاحق اولاد اول اسم مدلولند معنای جمعیت
 اولاد ایدر مثلا کلام و لا نذا آخره لاحق اولاد کلام و لا نذا

او دو تن هیزم مناسبه دیش در جانب دوزلد کند و صکر کانی
 لغاج چوب دیورنه بویستد واقع اولبد **در باب** چوب خیس را اگر
 تربیت کنی بجای رسد که بوسه کش خرواه شود و **در باب** چوب در
 دکن کلاورده دیجک برده چوب زد و **در باب** سید ماد و کور
 سراید بکوب **در باب** سوراخ بجای شود و **در باب** الله کند و کلورنه
 چوب دیورنه دست ده اولافها اختصا میخورد در نه که سابقا بیان او
 اولوب در اصل چوب دست در علم اولیجی صورت ترکیب تینی و اولب
 مضاف الیه تقدیم اولفتم چای به نیک اصل بقاد و به کجی و ستون
 در ده و در کسرتیبه طاقه پی ستون دیورنه در نه مناسبه ستون
 استعمال اولنود بجای لاس در نه اوزم خرد و کلورنه کوی کوی سق
 ده که ستون ده اول مناسبه در دار و کلورنه لغاج در برده تین
 لغاج دار دیورنه اصلش ادم بردار اولد دیورنه **در باب** خابنی مانگا
 بوخوره اولورن یک کیلور باشی یا بود اولورنه بونده بقی طوی
 لغاج ده دار اولورن اولورن توکی ایچ دن و دیق قش لاسه قارید
 دار سب و کلورنه اول اعتبار ده در که لغاج قنزدنی بویستد قا
 قودنک است و در چینی ده که داردنی بومنا صیج اوزیره اولنک قا
 بدنی در بو لغاج حله عشی در بومنا به در بر اعا در که چینی ولا
 یست اولورنه به یارده کنورب دار چینی به کلورنه اولنک قنزدنی در
در باب یست یست دیورنه **در باب** یست یست دیورنه **در باب** یست یست دیورنه

اولاب اولنک نیک نالی در که شافه عربی اوز که عجم دیورنه بویستد
 واقع اولبد **در باب** چوب آندیده کور هیزم فراز عبد است بالا و
 بوندر **در باب** چوب در مراد عرض در مراد در مراد طوله در نه که بیاه اول
 کونک تفصیله بالا نیک اولنک کلا ذکر دلالت ایدر که اولنک مراد طوی او
 مذکور است که انشا الله غیور چوبی ناکه و بالکلید جاد انشا جانب
 مذکور به جهت اوجه اعتبار اولنود اکثر فیه لازم اولد غنقد
 اولنک بالا و مقابل به ده که حقیقتا اولنک مقابل بلند مرتبه که بو
 یستد ظاهر **در باب** چوب اولنک و پستی ذوق که کویم چه پی هر چه هیزم
 ذوق استعمال ایدر اولنک اعتبار به طوی دیورنه دیجک برده چوب
 بالا و پستی دیورنه که بویستد واقع اولبد **در باب** خدای که بالا و پستی
 آفریده زهره سهره دست آفریده بالا نیک قد و صی اولنک نیک
 که بویستد واقع اولبد **در باب** سر و سلفی قد بالا سی اوزم خرد کلور
 کلور خدیما می اوزم **در باب** چوب مناسبه استعمال اولنک اعتبار ده در
 مذکور است که لغاج اعلانه بالا دیورنه اول اعتبار ده بالا دیورنه مناسبه
 استعمال اولنور شلغ بوقار و دیجک برده دیورنه بالا دیورنه اولنک اوزیره
 اوستند اولنک اوزیره اولنک بالا خانه در حقیقتا اولنک مقابل ذوق
 در دیورنه دیورنه دیورنه در نه که بویستد ظاهر در کس نیاید بوز
 سایه بهر کوخا از جهات شوق مدوم ذوق اوست در کوخا کیشیه
 ذوق دیورنه که بویستد واقع **در باب** چوب دیورنه دیورنه اولنک

لسان فارسی است نشیب و یو گاه اول و نو بی حذف ایدب نشیب
دیو نر نه که بویستند ایکسید واقع اول و بدر **بیت** نشیب تو با فرد فراز
تو با نشیب **بیت** فرزند آدی تواند نشیب و نشیب **بیت** گاه اول و نو فردک آخر
بطریق الترجمه حذف اید فرود دیو نر نه که بویستند واقع اول و بدر
بیت دشنه بیکو فرد تو خورده **بیت** سخت فرود خورده دره لسان
فارسی در فرود و وارده معنادا بد افاده انتر کلام تمام اول و
بیت چندی چند اید صید سر و **بیت** باب چشم فی و فراموش شود
لسان فارسی تاکید با چون بعضی کلمات زیاده اید در لوجی کوی بودی و نو
و در فرزند دانی آخر گاه اول و حذف ایدب فراد یو جمع معناسه
کلی فراموشی و فرزند اصلی فرزند در بحر التراب صاحبی بودند دانی اصل
بمشت در از جسم شئی عمد در لسان عربی او که طویل دیو نر نه
اوزنه یو مقابلی کن تاه در که معناسی قصد در امتداد قوی ده دنی
بولند غنند و او نو بی لسان فارسی چای در نه توصیف اید رانند
بویستند واقع اول و بدر **بیت** کوه ساو کشتی بچاه در نه که هرگز از
بویستند **بیت** و در از نه بویستند استعمال معنادا عامتک در یکده بولند
اعتباری در خصوصیل در بید ایچون وضع اول و نشیب لسان فارسی
ذرف در نه که بویستند ظاهر **بیت** صد هزار از مای از در یاد ذرف
در و عافا هر یکی در **بیت** در یک بی و بیل و در ذرف باب و در
نه که بویستند ظاهر **بیت** جدا کرد پس پس ذرف باب و بویستند

تو با نشیب جاسخواب ذرف خورده معناسه ده استعمال اول و نو نه که بویستند
در ظاهر **بیت** هم نشیب و هم ابرو هم بار ذرف **بیت** این سه تادیکه نشیب
آرد شکر **بیت** ذاکه در ویشا و در یک و ماله و و نه دارند ذرف از ده
البته ذرف بویستند معناسه ده استعمال اول و نو نه که بویستند واقع
در **بیت** اگر بی ذرف کز کز و نشیب و در نه که بویستند نشیب
ظاهر بود که ذرف معنادا ناسیه و ناسیه استعاره طریقه استعمال
اول و نو جمع علو و چکن نشیب لسان فارسی در از ده یو جمع نشیب
چکن نشیب یو معنادا یو نشیب که بویستند ایکسید واقع اول و بدر **بیت**
ذو استاد یو یکی خانه خواست **بیت** در از ده یو معنادا کلام را
لسان فارسی شول بقده که عرض دیو نر نه که بویستند
واقع اول و بدر **بیت** دشم سورا دران بهر **بیت** و نشیب نشیب شده
استاد کشت **بیت** معنادا یو اینو و بیل و در نه که بویستند
بالتذ الذ افاده ایدر نشیب معنادا یو نشیب و کوه و افاده ایدر نه
که بویستند یو اینو و در از ده که بویستند که الذ در معنادا اصلی
در معنادا اسم فاعل و در بویستند معناسه بوالذک اصلی توانا ایدر نه
مند و از بیاننده تفصیل اول و نشیب معنادا یو اینو معناسه اول و
بویستند معناسه **بیت** ایچون با چناه معنادا یو اینو معناسه
آید **بیت** در لوجی صاحب معنادا یو اینو معناسه لسان فارسی
در لوجی و نه که بویستند اول و نشیب و در معنادا یو اینو معناسه در

بیت

همان ناماده که الف

مراد او نه و اما بدجمله نشاند و بگوید ادجمله معناسن افاده ایچون یا بدجمله
کنند مشهوره معناسن ترکیب معناسن اولی اعتباری و ادجمله
دیور لسان فارسی خاصه ایچون وضع اولی عبارت فارسی
بیم ادجمله تا دوش بود دیوشه که بویتند واقع در **بیت** چند زنا
بلع و بولاف **بیت** هر چند شوق حله با **بیت** ترکیب صافی بود تا دوش
فره انبوب از ناچله نفسی و استعریقی نه اینک اولی لادیم و اولی
بجمله او تو بدجمله ایچون لسان فارسی بهیچان اولی اولی نشاند
بویتند واقع در **بیت** زرا با **بیت** صرف کند سکه در این **بیت** بر لاف
که که در **بیت** که کند **بیت** و کوردی بخاذا استعمال اولی نشاند
دیور کرده کند و مراد شایع ایچون معناسن در کردی معناسن خفیف
سی دوش در کرده که او که لسان ترکیب بود دیور اولی و دوش در **بیت**
بجمله کسر سینه در خرده ایچون معناسن اصلی و معناسن خاص علی بنی
ایچون در هر معناسن چیت کرد اولی لادیم و مراد اعتباری جمع
الکله بخاذا کرد کرده دیور کرد اب دوش اولی و دوش در **بیت** و دوش
موسوفه چرکاب کی اصل اب کرد در علم ایچون قاعده و ترکیب
تنبی و انبوب وصف تقدیم اولی لادیم و ترکیب **بیت** و دوش
کرد اب دیور لسان و مراد چور اب چور لادیم و دوش اولی و دوش
کسر باد دوش اولی و دوش در قاهره دوش کورینه که چور **بیت** کسر **بیت**
باد دیوشه که بویتند واقع در **بیت** در افتادنا که بود کسر باد بود

دیور **بیت** او یکتبار دوش اولی و دوش اولی و دوش اولی و دوش اولی
سین دوش و دوش بود **بیت** دوش دوش دوش دوش دوش دوش دوش
دیور و دوش **بیت** الف معناسن سراسر سراسر سراسر سراسر
دوش در **بیت** که دوش کورینه و دوش کورینه کورینه کورینه
کوردی دوش که بویتند و دوش **بیت** لیل اند نفس چرکاب
نالبیکه **بیت** که دوش کورینه کورینه کورینه کورینه کورینه
که **بیت** کورینه کورینه کورینه کورینه کورینه کورینه
بجمله دوش ایچون اسم فاعلی در او نه دوش چیت ترکیب اصلی
بجمله اولی و دوش اولی معناسن بیاض اولی دوش بود **بیت** کورینه
اولی ترکیب اصلی واقف اولی دوش کورینه کورینه کورینه
دوش **بیت** کورینه کورینه کورینه کورینه کورینه کورینه
دیور کورینه کورینه کورینه کورینه کورینه کورینه
معناسن کورینه اسم فاعلی و دوش اسم فاعلی در کورینه
اصلی کورینه در توخیم اولی دوش دوش دوش دوش دوش
بیت دوش کورینه کورینه کورینه کورینه کورینه کورینه
و دوش کورینه کورینه کورینه کورینه کورینه کورینه
دوش کورینه کورینه کورینه کورینه کورینه کورینه
دیور کورینه کورینه کورینه کورینه کورینه کورینه
کورینه کورینه کورینه کورینه کورینه کورینه

صدق اولیجی صبحگاه ده صبح کا زنده اختلال اولیجی اما صبحگاه ده و چک
اول اختلال ساقه اولیجی بر صبح صاده اولیجی اولیجی یکی وقت خیر
حصوله دخول افش اولیجی کا مراد اولیجی بوده ده استیصال اولیجی
مثلا درگاه در اولیجی قاپوینجی در رفته که بویست ده واقع اولیجی
در **بیت** هر که خواهد کوبیا و هر که خواهد کوبی **ک** کوبی و ناز و حاجب و دران
چون درین درگاه نیست **س** سو یکجک بیه تکیه گاه در رفته که بویست ده
واقع اولیجی **ا** از ده زمانه که برین آستان نهادم سر و فراموشند
خرشید تکیه گاه نیست **ف** فیل بر پشته قبل گاه در رفته که بویست ده
گاه دیو و حواله برینه حواله گاه در رفته که بویست ده واقع اولیجی
ب جز استیصال نوم در جهان پناهی نیست **س** سر هم اینجی این در حواله
کاج نیست **د** بار برینه با و گاه در رفته که مقدما مذکور اولیجی
ده واقع اولیجی بار و ساقه قاسیده اجازه مناسنه در اجازه
و بود و دیکه بود **ب** بجم باره از رفته که بویست ده واقع اولیجی
بیت بیاند و نسام بی بوده **د** دیکه و بفرموده با و دیکه **ج** جایی
بیت **ب** توده باره عرضی **م** مرقم بی از غیبت بی یکبار
بود هر کسی **ا** بیچاره جای بارها اجازه صاحب ده کتابت انشیر
شوق بود که پادشاه او را به چنار لوداد باب حاجانه کبر بصرین حال
انکه دستور سلاطین قدیم علم او زنده دستور و اجازه اولیجی
قاسیده باره در او با و خدای ده کی بار و بی منایه در معانی و کتب

صاحب باره خدای صاحب مناسنه در رفته که سابقا بیاه اولیجی
علم اولیجی قاعده ترکیب بترتیب معانی الیه تقدیم اولیجی درنا
انام بار علم اند درگاه صندقه عیون بوده اولیجی غنچه او و نور غنچه
که **ک** کمالی حق تمام به غنچه و اولیجی حرف رانده سکونیه اولیجی
معنی ذکر اولیجی در آستانه سیریه اولیجی قنطاریک اولیجی باره
در باره بی مناسنه اولیجی تقدیر چه خدای ده مراد واجب تقاضا اولیجی
خدای بی منایه کجی سابقا بیاه اولیجی شد و جز الغرایب صابجی باره
خدای مولایک اولیجی پیش از نور بیک بویست ده استیصال اولیجی
ای بر طرف ملک و زمانه **د** دیکه بر آینه و هر بار خدای **د** بی بی مناسنه
خط افش و استیصال ده اصابت انامش مذکور بی ده دید و کجی مناسنه
د دیکه بر قدر مذکور کتابده اولیجی غرایب ده بوده بود که بار
گاه دوزخ و دیکه اولیجی مشرستانه کاهک فرقی بود که ستاده
و سمت نسبی خطره فنده و فز و کفره منسوب درگاه ده بنو منسوب دیکه
در او دیکه مکرر ستانده خطره فنده منسوب درگاه ده او بود که
ستاده یا کوز استیصال اولیجی گاه ده اولیجی منسوب دیکه در او دیکه
د دیکه که یا کوز استیصال اولیجی گاه ده دیکه گاه در رفته که کاهک ناگاه
هک فرقی **د** دیکه منسوب خطره فنده درگاه ده او بود که
دیکه **د** دیکه گاه **د** گاه نیست دیو و رفته که بویست ده واقع اولیجی
بیت بنده و چو خراباتم که لطفش دایم است در رفته لطفش زاهد

اولیجی

گاه صفت و گاه نیست و قضا و محال بوده بگاه در لونه که بویست
ده ظاهر در **بیت** به بستند بهانه که فردا بگاه بتزدید به مقبول بگویم
راه و قی و کلک اولی منته به ناکاه اولدی در لونه که بویست بود قضا
هر در **بیت** ترنگ از بقیه بوده آید و در وقت طلبه آدی داده نذاره خبر
عقل و طبعه آن که ناکاه کسی کش بجای نرسیده و بی تمکین و فضیلت بکشد
از چهره گاه ننه تنگ در مجلس مناسنه ده کلود تخت او در نند
باد شاه لول او تو را جو یونیه تختگاه در لوتخت سریر پادشاهی در
نه که بی بستند ظاهر در **بیت** خواهند رفت کند جاده پادشاه بر تخت
مردن جاد بر و در خال تختگاه که تخت در ننه که بویست ده واقع
اولد **بیت** و از ترزا گاه تخت کیانه بنو شاد مردم در بری و دوستان
مناف و ترکیبی و عالمیه نعل اولی و مضاف انیه تقدیم اولوب قضا
توکیب تمیزی و لغتند نه نقله علامه بنی و بحر الفریب ما جو کای تختگاه
انتدر و اسد و نند بویست **بیت** فدایم و جاده آفرین شاه را که زیبا
سب و خسر و گاه را **بیت** بر نند خط انش و استشهاده اصابت اقا
بیت مذکور دید و که منایه دلالت بر قدرت تختگاه پادشاه لول ظهور
و بی شهره صفت اولد و تختگاه قدیم در اول وقت تختگاه و جازوئی کاه
مناف اولد او در نه اولد و تختگاه مناسی تخت بر و اولد و گاه قانی
منایه اولد و رسد اولد و گاه اولد و تختگاه حذف ایدر لونه که در لونه
که بویست ده واقع اولد **بیت** شباه و ادب این کی رسد برادر که بخند

ساله بجای خدمت شعیب کند اگر کن و بخت بوده بی ننگ در ننه که بویست
ده واقع اولد **بیت** بک تو سپهر ار چنین از غرور و زمین کس چو عرق گاه
شور **بیت** ناهار سی ده توانه تنفیل در نیه که لاحق اولد و رسد مد
خونک مدول نند مزیت مناسی اقا ده ایدر وقت ده ارکن لکله او
لورایشی بوند کارگاه دیروالقی کاهک حذف ایدر لونه که در لونه که
بویست ده واقع اولد **بیت** شهر آراسته چو کار که انگلیس
خاصه چو فایان شود از رخ کلار نکی **بیت** کاهک و مناسی و بی قیو بی لور
پوند سیر ننه که بویست ده ظاهر در **بیت** چناه خدمت او از عیال
بال شود **بیت** بر آن مثاله که سیم بنوره اندر گاه **بیت** شمس خرقه گاه و امانا
کلود در بویست اولد سنی و در نند معیار جالی لیک کتور **بیت** شاد
مکانست بد و جاده عالک زاه ساه که بود شاد دل و جاده عروساه
از گاه گاه لاف عرقیده او بیجی صراف مناسنه کلود نند که بویست ده
ظاهر در **بیت** و شوق و رویت تو شاه ایدر بن اسیر زان معارف رسد کو انش
بر و گاه **بیت** صراف پارسینه بول گاه در لور کاهک و بی الفتح حذف
ایدر لور کاهر بادر لور شول نند صراف قاپو لفظ مرکب در بر و جزو گاه بود
جو **بیت** بر باد اسم فاعله در نند **بیت** الله یا حذف اولد و کشتان
دک که بویست در کشته اسم فاعله در کشته ده مناف و ترکیبی صراف
بکی در کوه که بویست مخصوصه نیشها کشتان دشتی لور و اوجا
یلد لور بر آرایه جم اولدی بوده ننه که **بیت** شمس خرقه نند بویست ده

عمر و در ننه گاه

طوبی معناسی در اما آلفه مشترکه در هر صاعقه معناسه ده مکس اول
اعتبار کند تا باشد ذکر که کلام نوع لطف و در شش در عبادت ا
اینکه ذکر که بوی بویست ده خسر و ک زبست با ع خوبان بتوسنی اینک
بنایان و عشق تو ارام شد اینک و نامراد اگر چه باشد شد که مک
اما تو که دله که معناس اعتبار در توسنی باشد ذکر که لطیف و و شد
هر اسی لسان فارسی ده شول حالت و عبادت و هر که ترک داند
اوند بکلفظی به تعبیر یا بدر بر نته که بویست ده واقع او **بدر**
اذا هیئتش در دل هوا س که ذی و عشق بود و ذیوم شناس که
بحر الزایب صاحب یک جمله غرایبند فایده ده بود هر که هر اسی قورق
توسن و بیم که معناسه و شد هر فرد و سینک بویستی ایستشاه
اقتدر **بیت** بیرونان هر که کسی که شد تا سپاس بدلتی اندر آید
و هر سراسر **معنا** هر اسی تبیین ده خطا عشق و استشاه ده اعلا
اما مشتمل بر معناسه ده ده که معناسه دلائل بوقدر بود و کو حق
معنا ده براد شاعر تمام اولی که اول معنادة بکلفظ معناسی و
انطب در مقام کلام مزبور ده خطای آخر بیک اول اوج عبارت
معناسی بر صفتش هر اسی هوا سید فاشق در توسنی
توسید فاده خدا و کویان بواسطه او زمره لسان فارسیه
بوصف معالیه یحیی در قافیه عشق کیده غم هر اسی **در بیت**
کشی کم اول پریم و هر اسی **معنا** که مشکلمند که اسافه هر اسی

[illegible]

صوم شده نژند در نشه که بوبی دنا اکنود **بیب** کوفه سوسه
 و ده مند که کرفه **اکلف** ریخت لا نه نژند که کرفه **خف** که اولیچ نژند
 مناسی ذکرا و لا ذ در ایما نژند که باید در باید مر با سیده زاسی
 بی در قول بوبی اغای در نه که بوبی دنا واقع اولیدر **بیب** نه که
 با سو باشد باه پونده هم رنک اکنوا باشد نژند و دژم ذای بی نه
 قایق در نه که بوبی دنا اکنود **بیب** و سر بر سو کوار و نژند
 دژم کشته که دنا دچرخ **بند** معنای مذکور که لازمی اولیچ پوینا
 حال ده دژم در نشه که بوبی ده واقع اولیدر **بیب** خسر و ادنه
 مدلت اینب جو زلف یا بیج دژم **باشته** و پوینا حال اولیچ اغای
 او بکه لویه ده دژم در نشه نشه نشه دژم در نشه که بوبی ده واقع
 اولیدر **بیب** دیوان ابوان و ذاول بهم **یکو** دند جمله چو شود دژم
 نه که دژم در نشه که بوبی ده واقع اولیدر **بیب** همی ذاسمان
 کو کس اندر کشید اندر یا نه که دژم بوشید **شمده** **کن** **نش**
 شمه دنا ظرف شمع در نه که خامه دنا ظرف خامه جامه دنا ظرف
 جامه در معنای دنا سابقا سخن دنا نه جو دنا فرقه دنا بیان اولیچ
 نو که دله تحریف ایدب شده دید که شمه دنا **الم** بی معنای **تر**
 اعتباریده در لسان فارسی ده اولیچ اسم خاص کنه در نه که بوبی
 ده ظاهر و **بیب** میل در سریم دنا چنان شده و سخن که بن شمع در
 سر کنی **مقول** دله کن دید که بی نکه لسان فارسی ده اسم **نش**

در نه که بوی ده ظاهر **بیب** کوشن تاج خواج و در نه نشه
علاک عراق بهاید کد **ش** **مرب** نشی قریب ایدب طش اند
که بوی ده واقع اولشدر **بیب** وقع الطشینو عکس **البه** لم یقع
و **بیب** قشک مغرب در حرف نا طایه تبدیل اولشدر **جامه قبا**
جامه معنای اصلیبی اعتباریلد ملبوسه فام و مفروشه عامدر
ملبوسه تن جامه در ل اصل جامه تن در علیه نقل اولند قد قبا
تکب تنی اولشدر معنای الیه تقدیم اولشدر مفروشه خاب
دیور نشه که بوی ده ظاهر در **بیب** جذاکرم پس یوسف ذرف یا
در بین دلخا بست جامه خواب **جامه** خاب اصل جامه خواب دراضا
نقل علیه نقل اولند قد علامه اضاف که جامه نک انخرند
جزه مکسور ید عذف اولفاغله قاعنه تکب تنی اولشدر
انگوش استعمال جامه ملبوسه اعلام غایبه ده اولشدر **الک**
اوزنه بلا در نه ذکر اولش مراد اوقایه یکجک در نه که بوی ده
واقع اولشدر **بیب** پواهن سبز برد خفا چو جامه عید
نیک بخفا **استعاره** طریق اید **بیب** مذکور ده پاک پوهن بوجامه
از هاده استعمال اولشدر نه که بوی ده واقع اولشدر
بیب بیل زده بانک و نرا چو بیخرا نشو زوج کل سرخ شده
جامه در **انده** قباده و قشاق جند فاد نه که بوی ده انگوش
بیب نه زاف ی کشم دامن ذراسته که در و چند تنک اند قبات

ملک مجبور جان **منته** ام الکتاب کن کافا بمعنا به افرینک متا
 نترین در قادی و بود و بجلک یوده ده نترین اندک و در اول متا
 کلاچک بوبیت ده قلمه در **بیت** چنین گفت جهاه شام کتبا
 که نترین بد برده نیک با **د** نترین اصلي نا نترین در نالسا تار
 سید سلجوق در لسا نترین دکی نسی کپی متا که سابقا بیان اول
 ندر نابلد نیک فرقت **زیان بیان دما** زیان زاج عی
 یل برخی لوه صفت اول و مثلاً شیور زیان در لونه که بوبیت ده واقع
 اول و **بیت** مورچه کافا راجو بود اثنا **د** شیور زیان را بدر اند
 بوبیت **د** زیان در لونه که بوبیت لوه واقع اول و **بیت**
 در بری بینه زین بیش کلاسر کلم که بیور زیان دارد اندر کلام بی
 زیان در لونه که بوبیت ده واقع اول و **بیت** زیان اندران که
 کنون کشت طوسی نو کفی که بی زیان یافت کوس **اما** اول صفت
 مخصوص و کلاسر بری او میان لوه ده صفت اول و مثلاً کلاور زیان در
 متا که بوبیت ده واقع اول و **بیت** بند شیور زیان را خوا بگا
 دگور زیان یافت بود شد راه معنوم زیان در لونه که بوبیت
 ده واقع اول و **بیت** موکمر بخاچ زیان جهاه **د** معنوم زیان
 بانو اقم **دما** **عمر الکتاب** صاحبی نیک کلا متا اختصاص کنون
 صفت اول و زیان هینلو بری نوصفت استمال اول و نترین
 زیان بر زیان دیلد و نشت را صابت اما مشدرا اما ابو منصور

اسد زیان که خشم الوده تقیو امشد و فرخی نیک بوبیتی نیک
 استنهاد **د** **بیت** بر دم دیو و دیوچه چو خوه **د** **بیت**
 کبود و چو شیور زیان **د** سوزنده اختصاص لازم کنون
 بری نوصفت بوبیت **د** **بیت** آید که دستم دستان اول و نترین
 کنون کبود **د** **بیت** که فرد و سینک بوبیت **د** **بیت** نترین
 بوبیت **د** **بیت** از برادر ها **د** **بیت** نترین و نترین
 القابند در مد کوب **د** **بیت** نینا در اید او کیم بیور در سنده
 اید **د** **بیت** که فرد و سینک بوبیت نند و نترین **د** **بیت** چکی جا
 ماره در جرم **د** **بیت** بوبیت بیواند **د** **بیت** بی نام بی
 بیاه خواند شیور **د** **بیت** زیان در لونه **د** **بیت** با کلاور بیور در
 اول و نترین کید کای **د** **بیت** که بوبیت ده واقع اول و **بیت** از ابراه
 پیوه برآمد با بر که آمد خداوند که بال پیوه **د** **بیت** صیفه مبالند
 در مدید فاده خید **د** **بیت** بیله صفت اول و **بیت** ماف در
 متا که بوبیت ده واقع اول و **بیت** نترین **د** **بیت** خرد
 متا که با بیله ماف **د** **بیت** نترین **د** **بیت** اول و نترین
د **بیت** که بوبیت ده واقع اول و **بیت** نترین **د** **بیت**
 است اندر نین **د** **بیت** زیان است در **د** **بیت** **د** **بیت**
بیت **د** **بیت** اول و نترین **د** **بیت** **د** **بیت**
 نترین **د** **بیت** که بوبیت **د** **بیت** کسی کو بود **د** **بیت**

بیت

تخته چوب بوزم تخت **معنا** اصلیت تخته سر بر سلطان مختص
 بر قدر اما او نده غلبه استی در اعلام غالبه ده اولش در اطلاق
 او نده ذکر اولش مراد سر بر سلطان مذکور اولش سر بر سلطان در خصوص
 صیغه نه که بویستند ظاهره **در** بر او نده بنش شد اسب
 شاه **بشاد** در دراد و بخشش کثا و اما بونک معنا اصلیت
 تخته ده اولش معتبره کله در کله ده اولش لکله اولش تشریف است
 طریقی ابله بد که گو که هفت نده در نوشته که بویستند ظاهره **در**
 هفت و نکت زیرو هفت نده **نیت** باله ترازی سیاهی **نیت**
 نیت اصل هفت او نده ترکیب لند فله الف حذف اولش شد
 بونک و الف معنی او نده مفرد کدر بر او نده دخی و اسره که مرکب
 در بر جوچه او در که اصل آت در با و او هفت اولش و تخفیف است
 فخریه تبدیل او نده در بر جوچه ده و نیت در او نده ده نیت
 معنا آت و نده اوله دخی بویستند ظاهره **در** و نیت فرد
 او نده راجا کشته **ستار** و نیت و با الیه کشته **معنی** سیاه
 ده او نده که تیسر ایدر لریج را نده که غنصرینک بویستند فله
 اکثرد **در** جهاد خبر مانده در هفت اوله اذافه بونک و اوله
 او **بجرا** **القریب** صاحبی او نده یار او نده معناسته صانسته
 معنا بونک ترکیب کنند غافل او نده شد اسب معنا ترکیب
 ده نیت اولش حمله شد کشتی در نیت که سابقا بیافا اوله

اولش در اسب آت در معنا ترکیب می شد اسب کشتی اولش در شد
 اسب از مرکب و فخر اوله کشتی کدر مراد مرکب مرکب در بر جوچه
 اذره و یا نده او و معناسته نه که سابقا بیافا اولش در نیت اذره
 فرقه ذکر او نده دخی برده بر جوچه ده کشتی در بر جوچه مرکب در کشتی اذره
 ده اسب کشته معنا کشته کدر ده مستور کشتی کافله فخر سیله در نیت
 که فرد و سینک بویستند ظاهره **در** نیاید چ کرده نیت سر کشتی
 که از سر کشتی کسی نیت کشتی **معنی** نیت به لسان فارسی ده
 کشتی در مرکب که ترکیب اوله فله الف حذف اولش در لیت او
 آت کده لریج ایدر ترکیب اوله معنا لقی اعتباریله جز اولش
 اذره کشتی ده از مرکب محوس طاب دخی او نده دخی او نده اوله اذره
 که مذکور لقیله ملقب اوله ترکیب نیت اولش آت کده سی اوله
 بنا آت در معنا مذکور فرد و سی نیت بویستند ظاهره **در**
 چنانچه دید در خواب آت بوس که آت بود در فردان بدست لقی
 از مرکب و چرخه و هر فردان کدر که او به آت کده سی
 کم بنا اندید او دخی او که نیت ایدر لریج بونک بنا اندید که آت کده
 نیت او دده از بر بونک در لریج که بویستند ظاهره **در** سزاواران
 جتن کین منم بوزم اذره بونک بونک منم بوزم بونک در معنا ترکیب
 سی او نده نده دیکر فردان او نده مرکب در از مرکب اسب
 آت کده ایچنک یا نیت او دده اطلاق اندک لریج نیت که سابقا ذکر او

آت کده

بجرا

بیت لوده و بویست ده **بیب** و یا کوزه جان فرود و در **بیب** می فروزد
 چو از کشتب آتش کده نلک کند و سنده ده لطفه ای در لونه که بو
 بیست ده ظاهر و **بیب** زده مویش نلک درین بواس **بیب** نام آن
 خانه از کشتب **کشتب** یعنی کشتب مویش کشت و یک کلوپ نلک
 و جوی بویست ده ظاهر اولدی ایا غنای مقلد التوفه و نلک مویش
 لسا فاد سید ما شمشاد نود نده که بویست ده ظاهر **بیب** و علم
 و خرد بند کاف در تو بود در سخی صریحی صد چو مید و دانشمند لولا
 اولی سنده مویش مویش در لویوس و دانشمند نه اختصا صی بوقدر
 از کشتب جلای اسم ده اولوید بر بطلوانه نته بویست ده ظاهر
بیب سپهر در چینی کشت که از کشتب نلک نامود تو ز نلک و در **بیب**
پناه پید انما **اشک** هویدا **ساز** **پوشیده** **باز**
 پناه با یی یی در سخی در مقابل پید در با یی یی که مناسی مظهر در
 اشک ما که مناسی ظاهر **بیب** و نلک نلک چو صرام که مظهر و در
 پید شود کمر دلم است و در نلک ام پنهان نام مقابل نکل و بویست
 ده **بیب** و لویوس و در ستم صاحب و لا خوارا در واک و از پناه خو
 حد شد اشک **بیب** پناه مقابل نکل نکل در قافیه صلیحی در
 اشک از پناه مقابل و سر که مناسی چینی در سخی یی نلک و فرقی بود
 خنجر و لویوس فعل پید اولو اختا چینی ده اولو معبر و کلد ظاهر له
 مظهر فرقی ده بویست ده ظاهر اولو مظهر و لویوس و خنجر و لویوس

ظاهر ده اولو معبر و کلد کاه اولو پناه مقابل پید استمال اولو نلک
 بویست ده واقع اولو **بیب** کشت لحواله با برقه جاده است و یی پید او
 هم نلک **بیب** و در صریح شرافت نلک نلک نلک نلک نلک نلک نلک
 قافی ذکر اولو سده اولو سده لعلی معنی تمام اولو پید اید اشک سده
 در بویست ده مقابل تمام و عایب اولو نلک نلک مقابل سده اشک نلک
 اولو **بیب** و **بیب** و یی کوییم از خدای جها **بیب** و سیم چ اشک و نلک
 اشک **بیب** و نلک حذف جایزه و نلک که **بیب** مذکور ده واقع اولو پید کلد
 النی حایب تبدیل ایدر لویوس و کاه اولو نلک نلک آخری بویست
 ایدر لویوس در لویوس و نلک نلک نلک نلک نلک نلک نلک نلک
 ایدر نلک که بویست ده واقع اولو **بیب** و **بیب** و در پناه
 و نلک نلک نلک نلک نلک نلک نلک نلک نلک نلک نلک نلک
بیب و ظاهر **بیب** کشت آید کوز کشت سر و در پناه
 بویست که اشک هویدا یی کرد **بیب** و نلک نلک نلک نلک نلک نلک
 هم بکشد آن چو سیمای کوه اما اشک دایه بویست و نلک و سر و اشک
 مظهر و لویوس مظهر ده ظهور در بویست مظهر مظهر مظهر
 ده شامل در داکو نلک نلک در قوی اولو سده نلک که بویست ده ظاهر
بیب کلد نلک نلک نلک نلک نلک نلک نلک نلک نلک نلک نلک
 نلک بویست ده ظاهر **بیب** و یی آمد بدین روز و در **بیب**
 ده و هر کس می داشت **بیب** و نلک نلک نلک نلک نلک نلک نلک

کتاب ایدر لومنا چا زورده ده هنک استوال اول نور مجازا نند که بو
بیه ده واقع اولوبدی **بیه** کند کوبه بوموشی آهنگ **شیه** ولیکن نیدا
رد او هنک **شیه** درک اغرا لا زمیدر اوله علا قیلر برینک استی
آخره استوال جایز در بحر انزایب صاحبی بومنا لوب منایب حقیقه دن
صافندر هنک قوبه مناسنه کلودیر بوبیه مدکودله استی
ایدر لومنا عزم در ننه که بوبیه ده ظاهر د **بیه** چواهنک
د فلق کند جان پال چو غنچه سر دند چو پو **خاله** بونسته یه اغنا
مله اوله شغند آهنگله کتاب ایدر لومنه که بوبیه ده ظاهر د
بیه دراز آهنگ شد اینا لار با توله ندافم چو فکنم اینا بار با تو عوکر
لاذی اولقی اعتبار له جمله ده آهنگ در لومنه که بوبیه ده واقع او
لبه **بیه** رابط با توله آهنگی زده بوقی یک شاهین جنگی زده
سر هنک التلا مرکبه دن در اصلی سر آهنگ در ننه که بوبیه ده ظاهر
بیه در لوب شوقا سه اذ کوچک **ما** سر آهنگ لشکر را آمد بر امیر چو باش
لوب نکه که باشد اول حرکت عزم ایدر د قالای او که تابع اولور لومنه
در لومنا سر آهنگ سر آهنگله اضافیلر علم اولیمی قاعده ترکیبی ترکیب
تفسیر اولمش علاقه اضافیلر قطع اولمش در بوبیه ده که کوبی که اصلی
بوبیه در اضافیلر اوله الی تشبیه انغشدر در فاند بوز بحر انزایب **شیه**
جز غریبه دن در که به مقامه دشتد که سر هنک اول که غیر لومنه اذ
حواله اوله بوبیه سونجی باشلومینه وایشی اوز دینه دورب ارغاد

مخاطبه اشکار داده است و اول نوشته که بویب ده واقع اولیدریه گذشته
اندرا روزگار در او نگه بویبش اشکار داده است باینکه قصد است و از
نظاره توصیف ایدر نوشته که بویب ده واقع اولیدریه **بویب** کل بود
اچر سوزا خیزد هانم **بویب** دوش سوزا مغز و راز غام **بویب** پوشیده اسم
مغز و در پوشیده ده معناسی میسرورد که او مرتکبی در لولاه
تو که ده اخفا اولی که لازمیدر شول کند به اسرار اطلاع قادر
اولید پوشیده و از ده نوشته که بویب ده واقع اولیدریه **بویب** خطی کشی
و زکاره انداخته باز **بویب** ده انداخته پوشیده و از **بویب** ده در نه که سا
در و از ده اصل تقریر و بیاف او نشود اچر و بیک بوده هم باز کرد و در
کلامه کشف او **بویب** باز گفت ده و در نه که بویب ده واقع اولیدریه **بویب**
که کسی وصف او زین پرسد نه دل از ده نشان چکوب باز چکوب باز
معناسی نه گفت اده در استقام انا **بویب** ده **بویب** ده **بویب** ده
بویب ده **بویب** ده **بویب** ده **بویب** ده **بویب** ده **بویب** ده **بویب** ده **بویب** ده
که بیک اند بر روز و تراز **بویب** ده **بویب** ده **بویب** ده **بویب** ده **بویب** ده
کتاب اول نوشته که بویب ده ظاهر در **بویب** ده **بویب** ده **بویب** ده **بویب** ده
نه است که **بویب** ده **بویب** ده **بویب** ده **بویب** ده **بویب** ده **بویب** ده **بویب** ده
سند ده کتاب ایدر نوشته که بویب ده ظاهر در **بویب** ده **بویب** ده **بویب** ده
حد تدبیر و **بویب** ده **بویب** ده **بویب** ده **بویب** ده **بویب** ده **بویب** ده **بویب** ده
بوکتاب لوتو که ده ده و در ادب ده اوصی ده **بویب** ده **بویب** ده **بویب** ده

ب به بین و بین و بیگ و بیگ صاحب و مرد که هست کوه نم و چشمتها
آب در ده که نشد خود و او یحیی است اوله برهان زیاد ایدر لومنا
 همان کینه است معناسی اوله اوله کلامه واقع او یحیی ده اوله اید
 زنده که بویست ده ظاهر در **ب** هست در بین و ابوه لاجوه ده مرتبه
 مرد بقدر مرد **ن** نیست که هست که مخایه در مرکب در بوجزه در مرکب
 معناسی بوقدر نه که سابقا باید در نیک فرجه بیاننده تحقیق اوله نشد
 بوجزه است و در که لسان فارسی ده رابطه در نیک معناسی
 بوقدر این سنا اشارات اوله کتاب است رابطه بد و کوه نقره
 انشدر اوله یوده که بویست و در مشدر و قد یحذف ذلك بسی اللفظ الثالث
 الله الی علی منی الا جقاق بین للمضوع والحوال فی لغامه کما یحذف
 تار ثلثه لغه العرب الا علی کتونا وید ثابت و حقه ان یتقال زید هو
 کاتب و قد لیکن حذفه فی بعض القامات کما فی التاریخ الی صلیه
 و هو س فی قولنا زید و یواس و هذا اللفظ نسبی رابطه افاصل
 ده جلای الدین و وای و یواس و الدین که زید نیست ده رابطه مذکور
 و کل صانعه و نه که شرح بخرد او زنده یازده نفر و خواشی ده نفر
 انشدر در حیطه فاحشی اید در ده لوان سنان است رابطه در لغه
 فارسی ده رابطه نیک حذفه جایزه و کلایه و یک سوزن متفاسی
 اوله که زید نیست ده ده رابطه مذکور اوله اوله تمه بوجه هست
 ده مرکب اوله و هاید منفرده است و مذکور هاید اعلی هاید اوله

و در معناسه ترکیب او یحیی اوله اخر نه فی همد است اوله که ان
 حذف اوله نشد که هست است برونه استوال اوله نشد سابقا بیایه او
 لند فی او زنده است ده هست برونه استوال اوله نشد که بویست ده
 واقع اوله در **ب** جهان کچه سراسر لاله خار است برونه بام و بخاله
 خار است متفاسی مقام خار هست در بود و جود در نه که بویست
 در ظاهر در **ب** هست در بود راه است از و نا که زید **ب** بود کسی او نیست
 حاجت پذیر **ب** بوده موجود در صینه اسم منقول در بوده مصدر
 در اوله معناسه بوده بوده دیده دیدن کشته گفتی کپی زنده که او
 نکرده صینه لری مشو که فعل ماضی معناسه ده کلود لری حاصل با
 بالمصدر معناسه ده کلود لری بوده ده اوله در سید شریف شرح بخرد
 او زنده تعلیق اند و کپ خواشی ده وجود که بود نه تفسیر انشدر
 اصابت افاصل و اندن صکر هستی بود فی برونه مواد فطوره نشد
 او زده ده اصابت افاصل نشد که باید سابقا در و جود ظاهر
 اوله در بود فی نیک معناسی او لاجوه در نه که بویست در ظاهر در
ب که نشد خود که نشد و بود فی **ب** پیشا فی بی داسه کتوفه سوز
 اخر نه فی یاشور یادر که لسان فارسی ده اخر مصدر ده لاجوه اوله
 تحقیق و استعداده معناسه افاده ایدر مشد و یجک و یجک بود
 بچم کتوفه خورده فی در سوزیکه لایق کلام یک بر اوله فحشی مقام و کل
 و یکله مستحق کتوفه کشتی در کینه جله نشد به رفتی در نه که بویست

و ظاهر **دیب** چون توان رفتی و داشت و پند **دیب** بستی چون
 براند بر شک چندی شد **دیب** و شک شنی آخر و لاقلی و کلاسان عربی
 او ندانید و در آن تغییر ایدر او معنای بودند که بوی تغییر ایدر شلا عرب
 کان تغییر ایدر معنای در هم تغییر بود غنی شد و در بزرگ تغییر ایدر غنی او که
 در شد و لغت مشهور که در اولاد یعنی قوت اولاد معنای ده کلا
 نته که بویست و در ظاهر **دیب** مکرر بدانت بی و فایده بزرگ نابزاد
 و بشد جامی ز کف نهاده که زنده است با خرد که کلا هفت و باشد
 و سرها و هر و غنوه اما تحقیق اولاد که شد نته معنای اصلی زاید
 اولاد نته که بویست و در ظاهر **دیب** بویست از برادران کم شد
 آفتاب از میان انجم شد و کلا شد غنوه و کلا معنای معنای در کبی
 شد زاله معنای در خود بد خود بویست یعنی که نشت نشد
 تا بوقت مرگ اندیشه شد که اولاد معنای است و کلا کتاب طریقی
 بد و اولاد زاید اولاد از معنای در دست **یار یار شاهد یار**
 دوست نقد فارسی در ترکی دله ده است و کلا شایع در اول معنای ده
 فارسی ده مستعمل در مقابل دشمنی در نته که بویست و در ظاهر **دیب**
 موسی و دشمنی که او دوست خود است **دیب** حذر از دشمنی که او دوست
 بروی است **دیب** و دشمنی است و دشمنی معنای معنای ایلمیسه ده
 دشمنی **دیب** یازده معنای اصلی معنای در یار و معاونه و مرسته که بویست
 در ظاهر **دیب** منم که در خیمه پیشه خالا از غنوه شده فلان یار

مکرر یار نیست و فایده **دیب** که باز او بد و بویست که نشت نشد
 که زنده است آن خود که در کلا و باشد زنده و هر و کلا

نکودا و دوستان دشمنی منظر شد **دیب** و در نته که بویست ده نته
دیب و کلا با نشت و بویست **دیب** یار و کلا بویست ده نته
 بی الف یار و نیک با نشت و بویست **دیب** یار و کلا بویست ده نته
 سابقا بیان اولیدر یار و نیک معنای حقیقی یار و دم و یار و کبی یار
 و مدد حاصل اولی قدرته عباد در قوت مطلق قدرته است و اولی اولی
 نته که بویست سابقا واقع اولیدر یار و نیک معنای معنای ده نته
 در نته که بویست ده واقع اولیدر **دیب** ده نته و هر که در نته افسانه
 و افسوسه نیکی عباد یار و نیک فرصت شمار یار **دیب** ده نته و هر که در نته
 لک خطا چون کلا نته که در نته یار و نیک اول معنای است و اولی نته که بویست
 بویست ده واقع اولیدر **دیب** یار و نیک اولی که بویست ده نته
 همیشه نیک و نیک خونی بویست **دیب** نیک و نیک یار و نیک اولی که بویست
 نیک و نیک اولی که بویست ده نته که بویست ده نته **دیب** معنای
 دیدن نیک که یار و نیک کلا بویست و نیک یار و نیک کلا بویست
 حقیقت کلا بطریقی الاستاره اول معنای حقیقت اولی نیک و نیک
 ده نته که بویست ده واقع اولیدر **دیب** شاهد از زمانه خرد و بویست
 دیده رابوست اند و دل را کلا **دیب** معنای معنای نیک و نیک
 در بین معنای سو یک کلا بویست و نیک یار و نیک اولی که بویست
 بویست کلا نیک و نیک بویست بویست بویست **دیب** بویست بویست
 کلا یار و نیک یار و نیک کلا نیک و نیک و نیک و نیک و نیک

دو یک منایه است و ایچو کتور مشدد لغایا اول آخر نه الف اولیو
 یا اولیو مناسی اولد که ذکر اولد اما قلیو که اخر نه ها اول مناسی
 قول باغیدر نه که بویب ده ظاهر **ربیب** ای سروریک که ذیبد کونین کتبا
 توه در دست و پاچ دولت خیال و یار باشد به ده که لسان فارسیه سوا
 در لونه که بویب ده اول منو ظاهر **ربیب** ساعد سیمیکه در ترین
 سوار اولد **سول** صانکه اشده دلی بر چکر راب او شده تحقیق
 بود که یارک مناسی اصلی صاحب در اصحاب صناعه یارده در لونه
 بویب ده ظاهر **ربیب** یارانه چو فرشته و خرابات رسیدند ماحوت
 مکافه درین پیمان باندیم **یار** بی مناسی ده استوال یارک مجازا
 در اول مناده حقیقت اولن لغت یاورده دفته که بویب ده ظاهر د
ب چاراه ساساز که یار یاریم **ب** که تو برانی که سواد اوزم یاور
 باید اولیو مناسی اولد که بیانه اولد اما یار اولیو مناسی قند
 در نه که بویب ده ظاهر **ربیب** چاراه ساساز که یار یاریم کو تو
 نیست در فن خودم چو نور شافانها باز پس از سحر کرم نباشد
 باور باور کرده اناغور در نون انا دیکنه عجم باورچی د باورچی باد
 دم در نه که بویب ده ظاهر **ربیب** بر راز و خواستی باورچی اگر
 صلح بود که ذکر داورچی داورچی خصیست در داور خیمه در نه که بویب
 ده ظاهر **ربیب** سر انجام تو سم که پیر و زکوه نباشد جز از داور کینه
نور فصل خصوصیت اند و یک اعتبار له کله ده داد در لونه که بی

بویب ده واقع اولد **ربیب** از نو بکه نالم که کرد داور منیب **نور** ده
 تو جم دست بالا **توبیب** ظاهر بود که بولطافه مجازا در بحر المرب
 صاحب داور حکام الله تعالی افش داور حکومت در جنگ مناده
 کنور دمشق در ایکی سوزند یار اصابت افامشدر **بی**
بی تو مناسی در لسان و یک ده اول مناسی در نه که بویب
 ده ظاهر **ربیب** چو یکبار کفتی مکر باز پس **کلا** حلو ایچو یکبار خور
بی مناسی مذکور ایچو اولن **بی** یار عربیله در یار عجمیله **بی** مذکور
 ده اول ذکر اولن **بی** اوید در مناسی آخر ایچو نذر اول مناده عن قرب
 بیانه اولن که کورکدر باذنا الله تعالی **بی** نفع مشترک در یار مناسی
 ده کلون نه که بویب ده ظاهر **ربیب** ای بیاساب نیور و کد غایب
 بخرینک که جاف بنزل بود **سوا** بید اول مناده استوال اولن
 بیانه استوال **بی** مذکور ده ظاهر اولد **بی** استوال بویب
 ده ظاهر **ربیب** بدایچو یکدزد دل منه که دجله **بی** سوا ز خلیفه
 گذشت از **نور** بحر المرب صاحب نیک بو مناده کلا بی **بی**
 ایچو مناسی شیخ مناسی شیخ **سید** سخن کوچه دلنبد و شیرین
 بود **سوا** او تصدیق و تحسین بود چو یکبار کفتی مکر باز پس **کلا**
 چو یکبار خورند پس **و** یچو یچو دمل اولد **سوا** بی لفظنده تخفیف
 ایوب شیخ **سید** بی نامور که ذیبد منی دخی کرده اند کوهستیش بود
 زمین یونیکه غایب با ایچو و یچو دمل اولد **سوا** بیورون که پسند

[illegible]

بویست ده واقع اولوبدی **بیست** بحر غلغل کورده و بحر کده اقیانوس کورده
پس ندان در شی عظامی اولده و بر پر و در کشتی ۱۵ صحر کرا کشته و بحال پر
ده عجم باز پس در نته که بویست ده ظاهره **بیست** کر قنصر کن و کر فریاد
دره در بار پس غنی اهداد مکر بار پس دکی بار پسک ده مناسی پس
پسک اصلی پس در اولند سیاه حذف اولتی پس قالمشدر لغات
کار سیده حذف کل نک اولند اولسونده او را سنده اولسونده آخرنده
اولسونده شایع و بر پس پس مناسنه بدیکه بویست لوده ظاهره **بیست**
نه داغچر شاید بد فزین **بیست** که راز سپهره ندانست کسی چون
پنجاه و دل شد ناشناخت **بیست** سوخت مذاره اعتراف **گاه هنگام**
هنگام **بیست** گاه مطلقا وقت مناسنه اطلاع اولوند مناسنه اصل پس طرف
شترک در زمانه مکان او را سنده نت که سابتا بیان اولوند در هنگام
وقت معین و محدود در زمانه بر اول وقت محدود نه هنگام بهر اول وقت
تمیقت هنگام کل در لو وقتند یستند و بحال بوده عجم هنگام
رسید نه که بویست ده ظاهره **بیست** کورین هنگام فرات نکبست
سبوت نه بوجاز دیوانکبست **بیست** وقت اولوب اول وقت اولون
جمیعت هنگام دیو لو آخر نه غی ها اختصار ایچوف در نامه دیکها
کی شعله مکتوب نامه دیو لو که غوا سنده یا آخر نه یا آکبستند بل او
یا اول **بحر التراب** صاحب هنگامی مطلقا وقتله تفسیر لشدر اول فرقه
دقیقه که انکه گاه او را سنده دارد و واقعا اولما مشدر **بیست** میل

که بر جزئی بومعنا به سنک اوله ماشده و در لغت مناسبه اولورده
 و کینه سنکینک فرق یونده بومعنی تفعل اولورده سنک بجای
 قدر و قیمت مناسبه استعالی اولورده سنک بویب ده ظاهر در
بیب بتنی بویب کوز بویب و سنک **بیب** بویب و سنک تنهاده سنک بویب
 ده ده سنک اوله سنایه در **بیب** چون خوش گفت آنکه سنک از خوشی
 بویب که حق سنک مناسبه مقصود **باو** **بیب** باو که مناسبه اولورده
 در **بیب** مناسبه بد و اولورده کندی و **بیب** بویب باو و سنک در بویب
 بد کندی و **بیب** بویب هم رفتند بویب باو و سنک بویب بویب
 جیمت لازم دکلار **بیب** ده معتبر اولورده جیمت در بنیعت لازم دکلار
 باو سنک اصلی باو در بالاسه فارسی ده معنی مذکور افاده ایدر نه
 که بویب ده ظاهر در **بیب** ده سنک که در مطلقه ده فارسی ده
 بخند ده داند که خام باو سنک **بیب** ده ده باو اوله معنی **بیب**
 آسایش و کیفی تنبیه این دو حرفه باو و سنک تلفظ باد شفا قصدا
 لکن کمر و غلظه در بالاسه فارسی ده حذی شایع در اصل باو اولورده سنک
 مناسب اولورده که ذکر اولورده فیوئل اولورده سنک که اصل اولورده بادن مخفف
 اولیه و قله مناسبه و در بویب قسم مناسبه سنک که بویب ده
 ظاهر در **بیب** بجای ده و سنک قدیم و جدید سنک که موثر اولورده
 جام دعا به دولت تنبیه بومعنا به ده لاسه فریاد ده کینه مناسبه
 مدخولک نظر بتنی افاده ایدر نه که بویب ده ظاهر در **بیب** کوز بویب

فکر

و کینه سنک از عاقبت بویب و سنک مستور و مستطاب شماسا
 عربی بویب کوز بویب باو مکسور مناسبه ده افاده ایدر نه که بویب ده
 ظاهر در **بیب** باو آیدر نه که بویب کوز بویب باو و سنک که بویب
بیب لاسه عربی که ال مناسبه ده کلور نه که بویب ده ظاهر در **بیب**
 عاشق که شد که یاد بخالتی فکر کوز **بیب** باو خواجیه در نیب و کوز **بیب**
 عرب نظر اولورده **بیب** بویب و نظر کرد دیو نظر اولورده اولورده سنی باو
 ایدر لاسه عربی که لاسه افاده اولورده الصافه مناسبه ده کلور نه
 بویب ده ظاهر در **بیب** سنک لاسه خط خشت نکشت هفتادین
 آیدر که آیدر خط **بیب** عبارت توک بویب ادا اولورده اولورده ایکی سنک
 بویب بویب ده ظاهر اولورده اولورده سید بویب صلیب ال مناسبه
 کلور بویب الصافه مناسبه ده کلور بویب که کلام اولورده ال مناسبه
 اولورده اشتاد سنک کوز سنک غلط افاده لاسه فارسی باو
 ال مناسبه کلور نه که بویب ده ظاهر در **بیب** معادت حالها باو
 کوز بویب بویب باو خوش بویب کوز لاسه فارسی ده کاه اولورده بویب
 زاید قصدا و لاسه بویب بویب بویب کوز بویب ده ظاهر در **بیب**
 کوز بویب بویب بویب بویب بویب بویب بویب بویب بویب
 دومین شویب در ضرورت و ده بویب بویب بویب بویب بویب بویب
 بویب بویب اولورده بویب بویب بویب بویب بویب بویب بویب
 دکلار که بویب بویب بویب بویب بویب بویب بویب بویب

اولاد اول فرقه بنیید ده ظاهر در **سب** کوجا زنده کس حیوان تراش
 زندگانی من پی دپی جان تراش

7024

زنده در پ مناسبه در نه که عمر خیال من بوم با غی سنده ظاهر در
دبای در پای اجل چون سر افکند شوم و ز دست عشق زینج برکنده
 شوم و ز نهار کلم بخور ای شکسته تا جوه که زیاده بر شوم زند شوم
 زنده نک متقابل مرده در که مناسبی اولیده شده که بوم با غی سنده ظاهر
 در **دبای** جوف مرده شوم خال مرا کم سازید و احوال را غیرت مرا
 سازید خال تو من پیاده اغشته کنید و ز کالبدم خشت سر خم
 سازید و زندی در نک در که ساف عربیده او که حیانت در لول اخر
 ندکی یا یا پ نسب در کاف زیاده اولند غنک سیی زنده نک اخر
 ندی حاج غیر موقوفه در مر مر سده که اخر زده اول معا اوله او که
 یا پ نسب داخل اولی و قبله بکاف زیاده اولند غنک مرده نک
 خواننده که در لول ساف فارسی قاعده مطرده سنده در زندگانی در
 در حیانت دفا فتح مناسبی و نه که عمر خیال من بوم با غی سنده ظاهر در
دبای منی که عمر جاودانی اینست خود حاصلت از و ز جودانی
 ضلالم که پیاده و یار از سرمه خوشی باشی دنی کند زندگانی اینست
 زندگانی دیک کاف و یا ها خا زندکی دیک کاف و یا در الف و فو زیاده او
 بانه پیر فانس و بوقاعله ساف عربی قاعله لول زنده لول ساف
 سینه و اعتبار اولند در نه که او ای رساله ده قمر و اولند در نه
 در پ که متفرع اولوب او که اختصا من بانی اولند غنک او و اول
 بانه بوند اعتبار اند بول و اول یکی مشاده تغییر ده فرقه حاصل

اولاد

792/1-2
 792/1-2
 792/1-2
 792/1-2

مجلس شورای ملی
کتابخانه مجلس شورای ملی
تاسیس ۱۳۰۲
شماره ثبت ۱۳۰۲
شماره ثبت ۱۳۰۲

عظمت الله
درگاه بعلیّه و بارگاه اعلیّه لازماً علیّ عرض منبت جمیع ارباب و درگاه خدایک و درگاه نفسی و درگاه خود و درگاه
علیه رفعت ملک الاله بنا و وقف ابدی و کی صاحبون ظانین یغیر و ترمیم کنند بچون لازم اولاً مرتب یک حدیث را از
رفعت رفعت اهل نام که محل سخن اوله و فی ابدن بومی یکی اجماع اهل توحید و برات عالیشان حدیث سوره نوری را
واقع حال آستانه در انجمن عرض اوله و فی زمان رای عام آرا به منوط و در بوطه
با حدیث الاله را در کتاب

Handwritten text in a vertical column along the center fold of the page, likely bleed-through from the reverse side. The script is in an Arabic-based language, possibly Persian or Urdu, and includes several lines of text that are partially obscured by the binding.